

**TISK
KALIBA**

U Domu služeb 166/5

143 00 Praha 4 - Modřany

tel. 241 773 741, 244 400 217

fax 241 773 742

e-mail: tisk.kaliba@seznam.cz

barvotisky ofsetem

do formátu B2

na čtyřbarevném stroji

HEIDELBERG + SHINOHARA,

šití V1, lepení V2

skládání archu z B1

*****
DOBŘÍCHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR
E 12574. Vydává Dobřich, spol. s r.o. řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc.Dr.Emil Calda, Ing.Daniel
Havlík, Ing. Petr Havlík, PhDr.Jiří Matl (předseda), Hana Škapová, Jana Váňová, Tisk Jan Kaliba, Modřany. Uzávěrka tohoto
čísla 15.11. 2002. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 2. 2003. Adresa: Jiří Matl, Sirmá 139, 252 29 Dobřichovice
(segorius@centrum.cz). Distribuováno laskavou péčí dobřichovických poštovních doručovatelů a s přispěním obce
Dobřichovice. Kukátko také najdete na internetu v rámci www stránky obce Dobřichovice.

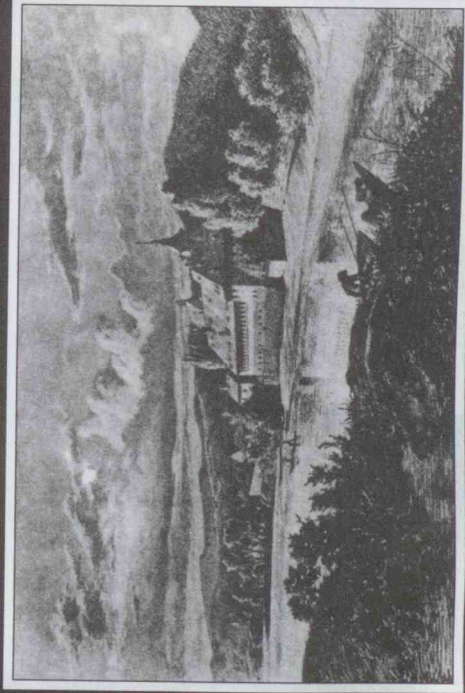
XVIII/2002

4 - Zima

Vánoce, volby, aktuality, voda, tma, Inkové v Peru, historie, kultura a sport

DOBŘÍCHOVICKÝ ZPRAVODAJ

kukátko

DIMAN s.r.o., Dobříchovice

**nabízí využití prostor bývalého statku
- KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU -
možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí**

Pronájem sálu Dr. Fürsta

pronájem sálu bez přílehlé místnosti - velikost sálu 78 m² 200,- Kč/hod.
pronájem sálu včetně přílehlé místnosti (sál s jevištěm) 104 m² 250,- Kč/hod.
pronájem plána 50,- Kč/hod.
pronájem židlí (vybavení sálu jako hlediště) 50,- Kč/hod.
pronájem skládacích stolů 50,- Kč/hod.

provozni a cenové podmínky při děletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 252 29 Dobříchovice, 5.května 3
Ing. Magda Havlíková

tel. 25771 1031 (byt), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobříchovice

FIXA
stavební firma

PLYN

přípojky zemního plynu i na klíč
vločkování kominů, zásobníky PB

TOPENÍ

těž podlahové, i v mědi a plastu
kotelny na zemní plyn, PB, LTO

VODA, KANALIZACE

přípojky, plastové jímký, vodárny
koupelny i na klíč

STAVEBNÍ ŘEMESLA

zednictví, obklady, dlažby, nátěry
střechy, sádrokartony, izolace, malování, kompletní elektroinstalace

Přemysl **F I X A**
K Vodárnám 1025
252 29 Karlík
mobil: 603 427 491
tel/fax: 2 5771 2687

rekonstrukce objektů
stavby na klíč

kompletní dodávky
vč. projektu a revizí

nabídka materiálu a
zařízení z katalogu

ZIMNÍ I VÁNOČNÍ ZASTAVENÍ
Fridrich Bridel, Jeslíčky, s. 36

VÁNOČNÍ
Co tu stojíte,
co se divíte,
že Matku Pannu vidíte,
jak to můž být, nevíte.
R^o: Jenž nebe, zemi
učinil, moře s vodami,
jako to můž být, žádný neví.

Že Bůh člověkem
zůstal dítětem
a Pannu má Matku, víte,
jak to můž být, nevíte.
R^o: Jenž vše stvoření
obživá i to koření,
což pak jemu možné není?

Jenž keř zapálil,
však jej nespálil,
že Pannu má Matku, víte,
jak to můž být, nevíte.
R^o: Jenž nad vodami
suchýma chodil nohami,
což pak jemu možné není?

Jenž slunce jasné
spůsobil krásné
a Pannu má Matku, víte,
jak to můž být, nevíte.
R^o: Měsíc s hvězdami
plný stvořil s planétami,
což pak jemu možné není?

Že lid z temnosti
vyvedl v mocnosti
a Pannu má Matku, víte,
jak to můž být, nevíte.
R^o: Stvořil koření
i všeljaké byliny,
i což pak jemu možné není?

Že nepřátelé
v nic obracuje
a Pannu má Matku, víte,
jak to můž být, nevíte.
R^o: Jenž víno z vody
učinil jest ku pohodli,
což pak jemu možné není?

Vánoční zastavení jsme tentokrát vybrali z tvorby vysokomýského rodáka a jednoho z největších básníků našich literárních dějin, jezuitského kněze, filozofa, teologa, učitele poezieky a rétoriky i obětavého misionáře Fridricha Bridela (1619 - 1680), současnika dalších skvělých osobností naší kultury, jakými byli např. Bohuslav Balbin, Jiří Ignác Pospíchal, František Beckovský, Matěj Václav Šteyer (těch si

všimneme blíže v dalších číslech, neboť řada z nich je tak či onak spojena s Dobřichovicemi). Soubor duchovních písní především s vánoční tematikou Jeslíčky vyšel v pražské klementinské tiskárně r. 1658. Obsahuje jak rvcí adaptace cizích skladeb, tak jeho vlastní práce. Přináší nesmírně bohatý textový i hudební materiál písní adventních, o narození, obřezání Páně o jeho obětování v chrámě. Poesií plnou jazykového bohatství, prostoty i svrchované obraznosti. Budíž to malým vánočním dárkem Vám všem. [P. S.: základem našeho přepisu, není edice, vydaná vr. 1994 nakl. Torst (Friedrich Bridel, Básnické dílo, kde tuto báseň najdete na s. 90 a 91), ale autentické znění zmíněný klementinský tisk, a to díky laskavé podpoře projektu Clavis monumentorum litterarum, jenž jej nabízí ve facsimile ke studijním účelům na adrese www.clavmon.cz. Proto také některé odlišnosti od běžného pravopisu.]

Redakce

***

Vážení čtenáři,

čtvrtým a posledním číslem Kukátka roku 2002 se vracíme ke dvěma hlavním událostem uplynulého období. Navazujeme na fotoreportáž ze srpnových povodní a přinášíme ještě několik fotografií ze zatopených míst v Dobřichovicích. Jejich umístění na počátku čísla nechce vytvářet jakékoli skryté významy, je diktováno pouze aspekty technologickými. Potřebuji prostě celé volné stránky. Rádi bychom doufali, že v takové podobě si naši obec budeme prohlížet již jen na obrazku. I od komunálních voleb, konaných 1.-2.11.2002, již pár týdnů uplynulo. Kukátko tradičně přinášelo výsledky těchto voleb. Výjimkou není ani toto číslo – kromě oficiálních výsledků se zamýšlíme nad několika statistikami a přinášíme krátkou reportáž z ustavujícího zasedání zastupitelstva obce. Volby v Dobřichovicích hodně kopírovaly výsledky voleb před čtyřmi lety, přinesly však personální obrtnou zastupitelstva, rady obce i starosty. Přijeme všem zvoleným, aby vytvořili dělný tým a spravovali obecní záležitosti ke společné prosperitě.

V další části Kukátka naleznete obvyklé rubriky – zajemci si jistě rádi přečtou o škole nové i o té, kterou navštěvovali naši dědečkové, pradědečkové i prapradědečkové. Za zmínku jistě stojí i zpravodajství z kultury, povídání o betléměch i o tom, jak se učí a vánoce slaví malí Inkové. I dění ve sportu, který Dobřichovice reprezentuje tak skvělým způsobem na celostátní úrovni. Z plánovaného otevření společenské rubriky jsme trochu na rozpacích. Neobdrželi jsme žádné Vaše podněty a názory a váháme proto, zda taková rubrika je v současné době žádána. Stále platí, že bychom uvítali, kdyby to trochu byla rubrika s Vašimi přáními a vzpomínkami.

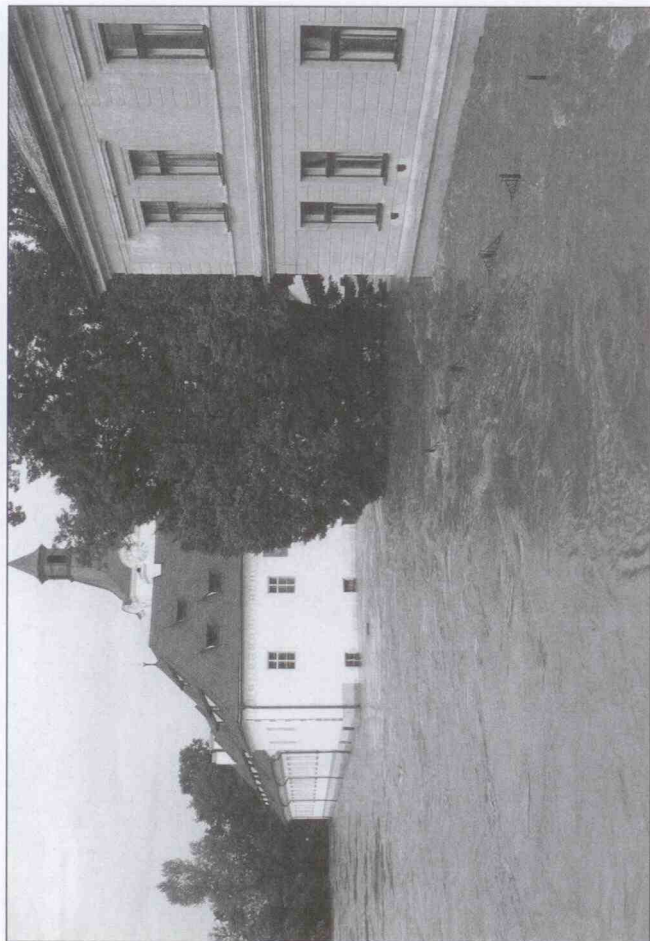
Zjistili jsme, že v předminulém čísle došlo tiskovou chybou k vydání určitého počtu Kukátek s jednou bílou stránkou, což nebyl cenzurní zásah, ale skutečně omyl v tisku. Omlouváme se za něj a stane-li se něco podobného v budoucnu, jsme schopni v určitém počtu a na vyzádaní doručit náhradní výtisk. Naši adresu najdete v tiráži.

Jak jsme již naznačili v minulém čísle, od příštího roku bychom rádi zavedli pevná data uzavěrek a zpravidelmi vydávání Kukátka. Kukátko by mělo vyjít v březnu, červnu, září a prosinci jako jarní, letní, podzimní a zimní vydání. Uzávěrku předpokládáme vždy v polovině měsíce předcházejícího měsíci vydání. Pro každé příští číslo ji také najdete v tiráži. Doufáme, že tím zpříjemníme plánování některých příspěvků i možnost inzerce.

Slibili jsme v minulém čísle, vážení čtenáři, článěk o nápisu na kartuši kaple sv. Judy Tadeáše. Jelikož se však do vánočního čísla sešla řada velmi zajímavého a aktuálního materiálu, najdete slíbený text v příštím čísle.

Zbývá ještě milá povinnost: děkujeme pravidelným čtenářům za zájem, věrnost a vytrvalost a příspěvatelem za spolupráci. Stále platí, že Kukátko je otevřené každému, kdo by chtěl něco sdělit nebo se připadně i podílet na spolupráci trvaleji. Těšíme se na Vaše příspěvky a na setkávání s Vámi na stránkách Kukátka v příštím roce. Přejeme Vám příjemné prožití vánočních svátků a mnoho úspěchů, radosti a spokojenosti v roce 2003.

Vaše redakce

Zámek

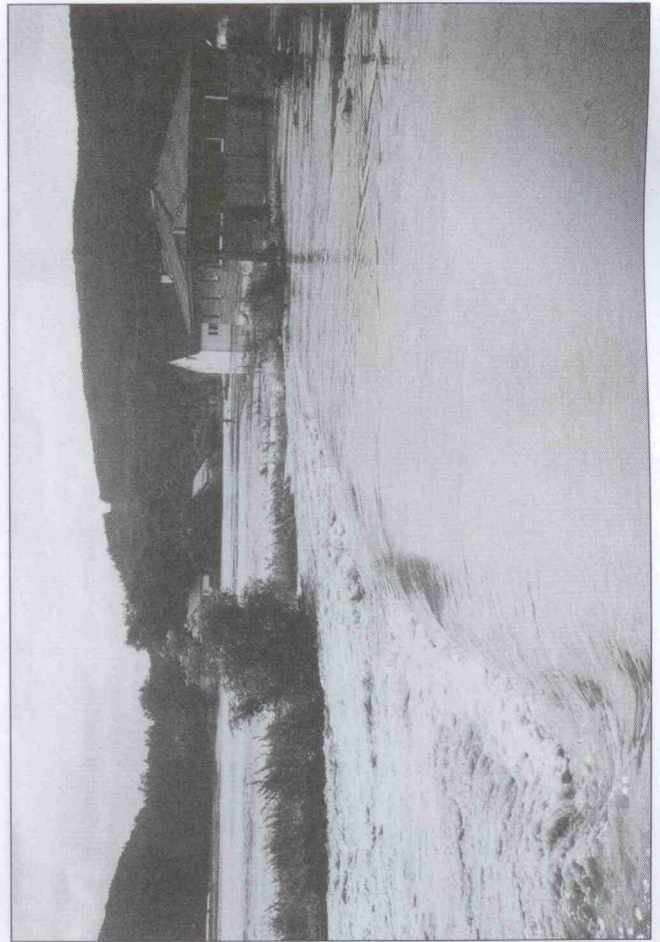
Křížovnícké náměstí

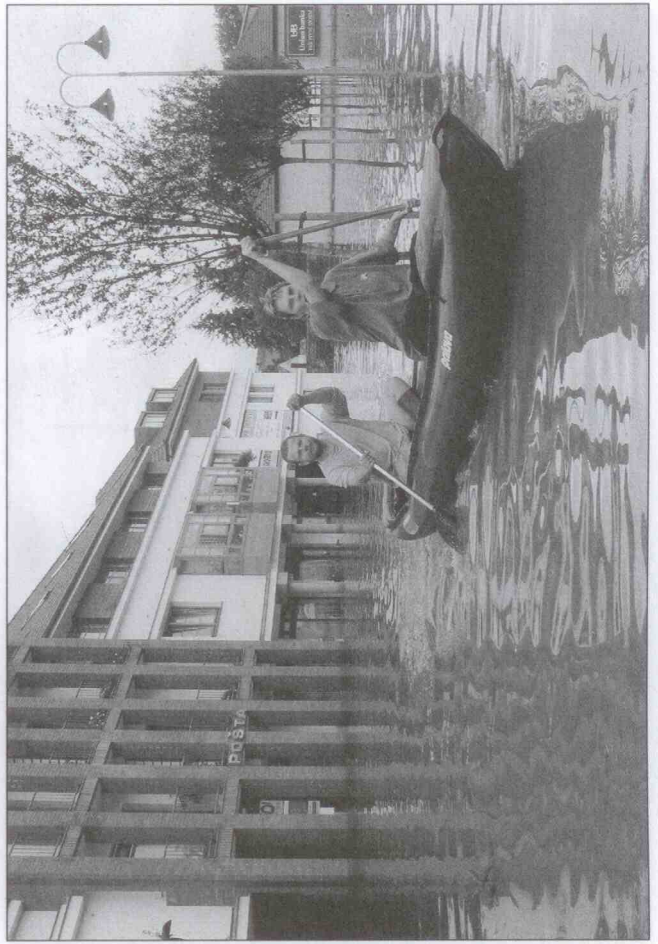
Sv. Jan před zámkem

Vodáci na Palackého náměstí

Nové domy u cesty mezi ZD a UKZUZem

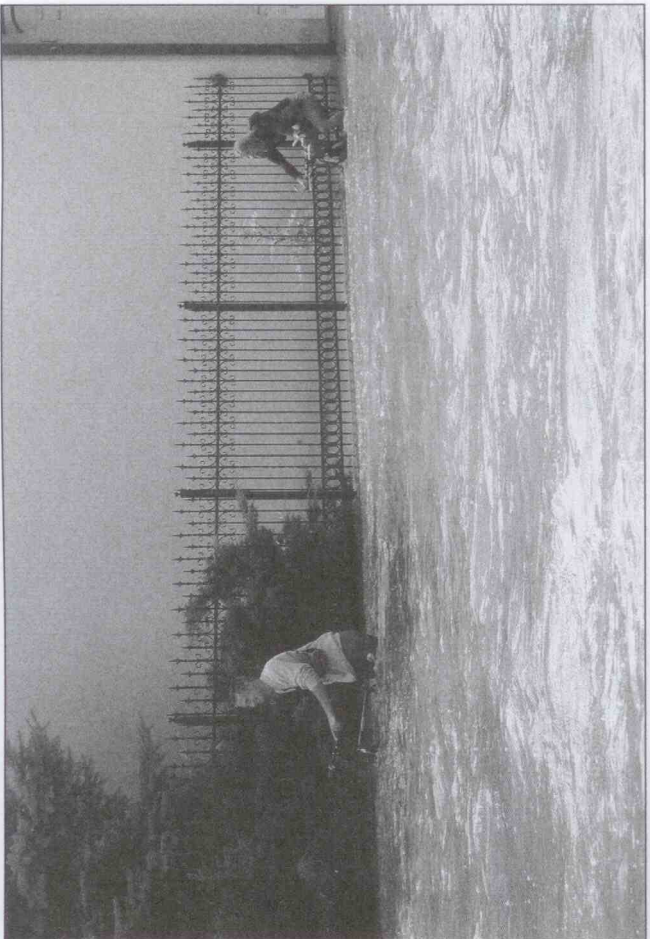
Vodáci na Palackého náměstí

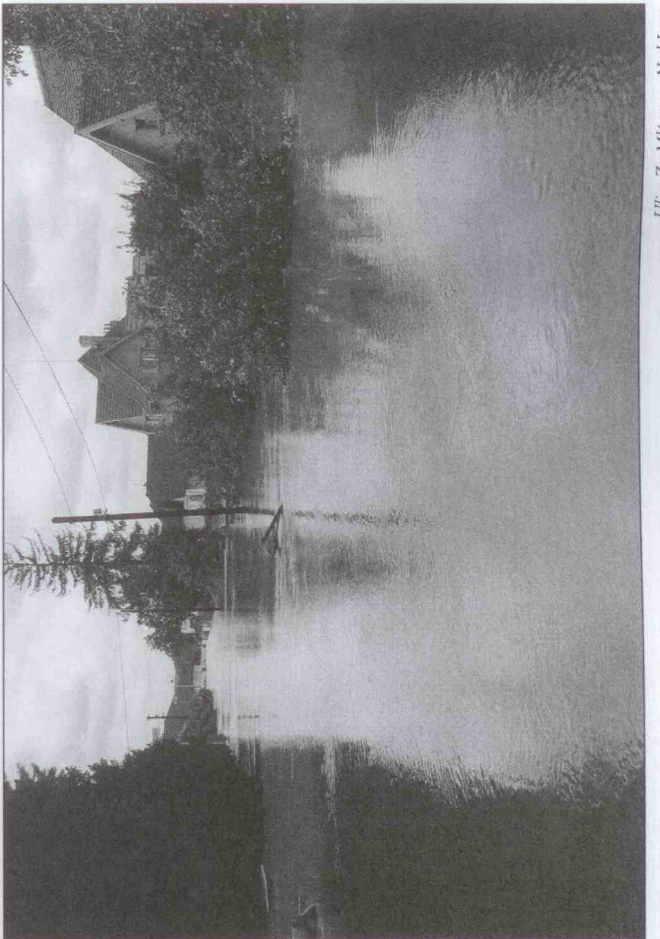
V Luhu (Všenorská ulice)

Materská škola v Březové ulici

Cyklisté v ulici 5. května

Ulice Za Mlýnem a Nad Jezerem

DOBŘICHOVICKÉ VOLBY 2002: FAKTA, ČÍSLA I SPEKULACE

Ve dnech 1.-2. listopadu 2002 se v Dobřichovicích i celé České republice uskutečnil volby do obecního zastupitelstva, již čtvrté v pořadí po roce 1989. Ačkoli jsou hlavní výsledky všeobecně známy, přesto neuskodří zrekapitulovat si celkové pořadí všech kandidátů podle absolutního počtu získaných hlasů.

Přijetí, jméno	Kandidátka	Hlasů	v %	Mandát
1 Ing. Pánek Michael	ODS, KDU-ČSL, NK	779	66,19	ano
2 Mgr. Neubert Jan	ODS, KDU-ČSL, NK	739	62,79	ano
3 Ing. Havlík Petr	ODS, KDU-ČSL, NK	630	53,53	ano
4 Ing. Kaplan Petr	ODS, KDU-ČSL, NK	621	52,76	ano
5 Mgr. Podzímková Veronika	ODS, KDU-ČSL, NK	614	52,17	ano
6 Mgr. Pelikánová Barbora	ODS, KDU-ČSL, NK	594	50,47	ano
7 Ing. Auská Soňa	ODS, KDU-ČSL, NK	584	49,62	ano
8 Ing. Štika Ludvík	ODS, KDU-ČSL, NK	577	49,02	ano
9 Kocour Jaroslav	ODS, KDU-ČSL, NK	577	49,02	ano
10 Ing. Koblížek Petr	ODS, KDU-ČSL, NK	563	47,83	ano
11 Ing. Havlík Daniel, CSc.	Společně pro Dobřichovice	535	45,45	ano
12 Vokurka Jindřich	ODS, KDU-ČSL, NK	535	45,45	ano
13 Melichar Petr	ODS, KDU-ČSL, NK	526	44,69	ano
14 Ing. Ježek Josef	ODS, KDU-ČSL, NK	521	44,27	ano
15 Ing. Abel Jan	Společně pro Dobřichovice	496	42,14	ano
16 Ing. Suchma Jan	ODS, KDU-ČSL, NK	495	42,06	ano
17 Proštická Antonie	ODS, KDU-ČSL, NK	493	41,89	ano
18 MUDr. Hočková Zdenka	Společně pro Dobřichovice	460	39,08	ano
19 Hyksová Veronika	Společně pro Dobřichovice	361	30,67	ano
20 Ing. Knafl Jakub	Společně pro Dobřichovice	351	29,82	ano
21 Ing. Vaculíková Eva	Společně pro Dobřichovice	346	29,40	ano
22 Ing. Geissler Jiří	Společně pro Dobřichovice	324	27,53	ano
23 Ing. Kadlecová Magdalena, CSc.	Společně pro Dobřichovice	321	27,27	ano
24 Ing. Bezděk Vladimír	Společně pro Dobřichovice	283	24,04	ano
25 Ing. Sikyta Josef	Společně pro Dobřichovice	271	23,02	ano
26 Kubelková Monika	Společně pro Dobřichovice	269	22,85	ano
27 Matějková Hana	Společně pro Dobřichovice	252	21,41	ano
28 Ing. Ksandr Josef	ČSSD	218	18,52	ano
29 Ing. Kyzlík Pavel	ČSSD	210	17,84	ano
30 Škapová Hana	Společně pro Dobřichovice	206	17,50	ano
31 Korandová Vladislava	Společně pro Dobřichovice	200	16,99	ano
32 Drbholav Vít	Společně pro Dobřichovice	193	16,40	ano
33 Petrák Jaromír	ČSSD	151	12,83	ano
34 Halenková Zuzana	ČSSD	148	12,57	ano
35 Ing. Maxa Michal	ČSSD	145	12,32	ano
36 MUDr. Horných Jaroslav	Strana demokratického socialismu	143	12,15	ano
37 Šmehlík Milošlav	ČSSD	142	12,06	ano
38 Ing. Maxová Jana	ČSSD	138	11,72	ano
39 Mgr. Hardtová Marie, CSc.	Strana demokratického socialismu	125	10,62	ano
40 Laňka Václav	ČSSD	86	7,31	ano

Letos kandidovalo celkem 40 kandidátů zapsaných na 4 volebních kandidátkách. Vítězem voleb podle počtu obdržení hlasů se stal Ing. Pánek, kterému dalo hlas 779 občanů z celkem 11.771, kteří

ve volbách hlasovali, čímž získal přibližně 2/3 hlasujících. Jak je z tabulky zřejmé, není absolutní počet hlasů jediným kritériem pro získání mandátů do obecního zastupitelstva. Způsob přiřazování mandátů jednotlivým volebním skupením a v rámci jejich kandidátky pak jednotlivým osobám je zachycen v následující tabulce.

Pořadí mandátů	Podíl hlasů	Kandidátka	Jméno zastupitele	„Skóre“ ODS – SpD – ČSSD
1	8848,00	ODS, KDU-ČSL, NK	Ing. Pánek	1 – 0 – 0
2	4868,00	Společně pro Dobřichovice	Ing. Havlík Daniel, CSc.	1 – 1 – 0
3	4424,00	ODS, KDU-ČSL, NK	Mgr. Neubert	2 – 1 – 0
4	2949,33	ODS, KDU-ČSL, NK	Ing. Kaplan	3 – 1 – 0
5	2434,00	Společně pro Dobřichovice	Ing. Abel	3 – 2 – 0
6	2212,00	ODS, KDU-ČSL, NK	Ing. Havlík Petr	4 – 2 – 0
7	1769,60	ODS, KDU-ČSL, NK	Ing. Auská	5 – 2 – 0
8	1622,66	Společně pro Dobřichovice	MUDr. Hočková	5 – 3 – 0
9	1474,66	ODS, KDU-ČSL, NK	Ing. Koblížek	6 – 3 – 0
10	1264,00	ODS, KDU-ČSL, NK	Ing. Suchma	7 – 3 – 0
11	1238,00	ČSSD	Ing. Ksandr	7 – 3 – 1
12	1217,00	Společně pro Dobřichovice	Hyksová Veronika	7 – 4 – 1
13	1106,00	ODS, KDU-ČSL, NK	Mgr. Podzímková	8 – 4 – 1
14	983,11	ODS, KDU-ČSL, NK	Mgr. Pelikánová	9 – 4 – 1
15	973,60	Společně pro Dobřichovice	Ing. Bezděk	9 – 5 – 1

Nejprve se rozdělují mandáty mezi jednotlivé volební kandidátky, a to s využitím kritéria podílu hlasů. To je podíl celkem získaných hlasů na celé kandidátce (např. u ODS, KDU-ČSL a NK tedy 8848 hlasů) a celých čísel počínaje 1 a výše (8848/1 = 8848; 8848/2 = 4424; 8848/3 = 2949,33 atd.). Tyto podíly se propočtou pro všechny kandidátky a seřadí sestupně. Prvních 15 podílů (v Dobřichovicích volíme 15 zastupitelů) rozhoduje o rozložení mandátů v obecním zastupitelstvu mezi jednotlivé kandidátky. ODS, KDU-ČSL a NK tak získala celkem 9 mandátů, kandidátka Společně pro Dobřichovice 5 mandátů a ČSSD 1 mandát, čímž se přesně zopakovaly výsledky z roku 1998. Strana demokratického socialismu nezískala žádný mandát.

V druhém kroku je třeba určit, kterému kandidátovi dané strany připadne mandát. Zde se v zásadě dodržuje pořadí kandidátů tak, jak byli uvedeni na kandidátce. Jedinou výjimkou je kandidát, který získá alespoň o 10% více hlasů, než je průměrný počet hlasů na 1 kandidáta jeho strany. Takový kandidát se pak v pořadí kandidátky posouvá automaticky na první místo. Např. kandidátka Společně pro Dobřichovice získala celkem při 15 postavených kandidátech 4868 hlasů, na jednoho kandidáta tedy v průměru připadá zisk 324,5 hlasů (4868/15). Ma-li se někdo na této kandidátce posunout směrem dopředu, musel získat alespoň 357 hlasů (324,5 * 1,1). V případě kandidátky Společně pro Dobřichovice tomu tak bylo u MUDr. Hočkové. Obdobně i Veronika Hyksová se posunula z výchozí 9. pozice na celkové čtvrté místo jako třetí v pořadí. Obdobně i Veronika Hyksová se posunula z výchozí 9. pozice na celkové čtvrté místo v rámci kandidátky. Jak je vidět, preferenci hlasů hrály v rámci kandidátky Společně pro Dobřichovice významnou roli. Opačná situace byla naopak u společné kandidátky ODS, KDU-ČSL a NK, kde se díky ní posunul pouze Mgr. Neubert ze 3. pozice na druhé místo, mandát by ovšem bezpečně získal i bez tohoto posunu.

Při znalosti klíče rozdělení mandátů může být zajímavé zodpovědět otázku, kdo byl největší smolař a naopak největší štěstivec letošních dobřichovických voleb (vycházíme z předpokladu, že byt „těsně z volen“ do zastupitelstva lze nazvat štěstím, kdežto mandát, který unikl takřka jako „o fous“, naopak neštěstím). Nejjednodušší je situace u ČSSD, kde je evidentní, že kdyby Ing. Kyzlík získal o 9 hlasů více, byl by zastupitelem za ČSSD a ne Ing. Ksandr. 9 hlasů je rozdíl téměř zanedbatelný, přesto při bližším zkoumání objevíme čísla ještě zajímavější, a to v případě kandidátky Společně pro Dobřichovice: Pokud by Ing. Knafl obdržel o pouhých 6 hlasů více, získal by přesně 357 hlasů, které by ho opravňovaly k preferenčnímu posunu na kandidátce v před z výchozího osmého místa na celkové páté, čímž by získal zastupitelský mandát na úkor Ing. Bezděka. Ani toto ovšem není nejtesnější rozdíl letošních voleb. Titul

největšího smolare získal na nejbližší 4 roky Ing. Geissler, kterému zvolení zastupitelem takzvaně vyfoukla před nosem (o pouhých 5 hlasů) Veronika Hyková. Ta získala celkem 361 hlas a překonala tak o 4 hlasy preferenci kvórum (357 hlasů) a posunula se v rámci kandidátky z výchozí deváté pozice na celkové čtvrté místo, čímž lídř Geissler klesnul na nevolitelné šesté místo (předtím ho totiž ještě odsunula z jeho počáteční 4. pozice na pátu MUDr. Hochová svým posunem na celkové třetí místo). Veronika Hyková se tedy může pyšnit nejtěsnějším, a tudíž i nejistějším mandátem letošních voleb. Nevím, jaká byla v tomto směru situace ve volbách v letech 1998, 1994 či 1990, ovšem vyrovnanost letošních voleb (3 mandáty rozhodlo 9, 6 a 5 hlasů z celkem 1177 hlasujících občanů) je pozoruhodná.

Zajímavý rozdíl by také mohl být také pohled na míru homogenity voleb uvnitř Dobřichovic, resp. existují-li výraznější rozdíly v preferencích podle jednotlivých volebních okrsků, které máme celkem tři. Na úrovni kandidátek jako celku jsou výsledky shrnuty v následující tabulce.

	Zapsaní voliči	Vydané obálky	Volební účast (%)	Strana demokratického socialismu	ODS, KDI-ČSL, NK	Společně pro Dobřichovice	ČSSD
O k r s e k (Brunšov)	654	325	49,69	1,93%	59,14%	30,52%	8,41%
Okresk 2 (střed obce)	862	472	54,76	2,02%	55,07%	33,59%	9,32%
Okresk 3 (sever obce)	712	382	53,65	1,29%	61,15%	31,18%	6,38%
Dobřichovice	2228	1179	52,92	1,76%	58,13%	31,98%	8,13%

Jak je vidět, mnoho výraznějších odchylek objevit nelze. Můžeme snad jen konstatovat, že na Brunšově byla relativně nižší volební účast. Volební zisky kandidátek jsou v zásadě stabilní ve všech okrscích. Snad jen ve středu obce byl zisk ODS a spol. poněkud nižší na úkor kandidátky Společně pro Dobřichovice a ČSSD.

Druhrou rovinou, ve které můžeme testovat stabilitu volebních výsledků, je rovina personální. Vzhledem k velkému počtu kandidátů se soustředíme pouze na otázku, zda lídři všech kandidátek dokázali obhájit první pozici ve všech volebních okrscích. Kvůli omezeným prostorovým možnostem se obejdeme tentokrát bez tabulkové dokumentace. S výjimkou Strany pro demokratický socialismus, kde MUDr. Horných zvítězil ve všech 3 okrscích, se ostatním lídrům podařilo zvítězit vždy ve dvou ze 3 volebních okrsků. Zajímavé je, že každý z nich byl „poražen“ v jiném okrsku. Tak na Brunšově (okresk 1) byl Ing. Havlík předstížen o 15 hlasů Ing. Abelem. Ve volebním okrsku 2 získal Mgr. Neubert o 11 hlasů více než Ing. Pánek a nakonec se třetím okrsku předstihl Ing. Kyzlík o 11 hlasů Ing. Ksandra.

S bližším se závěrem si dovolíme poněkud zaspokulovat na téma rozdílného způsobu hlasování z hlediska jednotlivých kandidátek. Východiskem k úvaze nám budí následující tabulka.

Kandidátka	Průměr hlasů na kandidáta	Směrodatná odchylka	Variační koeficient v % průměru
Strana demokratického socialismu	134	13	9,7%
ODS, KDU-ČSL, NK	590	81	13,7%
Společně pro Dobřichovice	325	105	32,3%
ČSSD	155	42	27,1%

Pomineme-li výpočty u Strany demokratického socialismu, kde jsou hodnoty ovlivněny nízkým počtem kandidátů (pouze 2), lze konstatovat, že nejvyrovnanější výsledky dosáhli kandidáti ODS a spol. (nejnižší variační koeficient). To by nasvědčovalo tomu, že občané často volili tyto kandidáty formou zaškrtnutí celé kandidátky, případně doplněné o několik jmen z jiných kandidátek. Naopak výsledky kandidátů Společně pro Dobřichovice vykazují největší nevyrovnanost, což by nasvědčovalo tomu, že kandidáti u tohoto uskupení získávali relativně často individuální preferenci hlasy. Toto zjištění je v souladu i s již výše identifikovaným velkým významem preferencí hlásů v rámci této kandidátky. Přesto ovšem musíme brát tyto postřehy pouze jako hypotézu, neboť jediný způsob jejího prokázání či popření je detailní pohled na primární data (1177 hlasovacích lístků), což bylo mimo časové možnosti

autora tohoto textu. (V suvka téměř po uzávěře tohoto čísla. Podle informace od dr. Kratochvíla volilo celou kandidátku a žádného jiného kandidáta celkem 474 voličů, t.j. cca 40% těch, kteří k volbám přišli. Z toho plných 329 lidí takto volilo kandidátku ODS a spol., 104 lidí takto volilo kandidátku Společně pro Dobřichovice, 35 lidí ČSSD a 6 lidí Stranu demokratického socialismu. Kromě těchto 40% voličů hlasujících jen pro jednu celou kandidátku, byla řada těch, kteří rovněž volili kandidátku a k tomu několik dalších osobností. Podrobnější procentuální rozdělení takto hlasujících však nebylo provedeno. Hlasování pro kandidáty, resp. alespoň pro většinu jejich kandidátů na úkor skutečné volby jednotlivých kandidátů však patrně výrazně převládá. A to je potvrzení trendu z voleb v roce 1998, ale zcela opačný posun od voleb v letech 1990 a 1994. Proto i sestavování pořadí kandidátů podle absolutního počtu hlasů ztrácí trochu v podstatě, neboť nevyjadřuje preferenci jednotlivých osob, ale úspěšnost příslušné kandidátky.)

A, ještě zbytek statistiky:

Užitečný může být také pohled na volební účast a její srovnání s rokem 1998, což je obsaženo v následující tabulce.

	2002	1998
Zapsaní voliči	2228	2100
Vydané obálky	1179	1230
Odevzdané hlasy	1177	1226
Celkem platné hlasy	15222	15649
Volební účast	52,92%	58,57%
Průměrný počet hlasů na 1 volební lístek	12,9	12,8

	2002	1998
ODS, KDU-ČSL, NK	8848	9314
Společně pro Dobřichovice	4868	5169
ČSSD	1238	1166
Strana demokratického socialismu	268	-

Předně je vidět, poměrně značný pokles volební účasti (o téměř 6 procentních bodů). Tento jev byl způsoben jednak tím, že absolutně přišlo letos k volbám méně lidí než před 4 lety a také tím, že se zvýšil počet oprávněných voličů (obec se za 4 roky početně rozrostla). V důsledku nižšího počtu aktivních voličů ve srovnání před 4 lety klesnul dvěma nejsilnějším kandidátkám celkový volební zisk, a to přibližně o 5-6%, jak dokládá další tabulka. Výjimkou je přitom počet hlasů odevzdaných ve prospěch kandidátů ČSSD, který proti minulým volbám ztateně stoupl. Tento výsledek je o to pozoruhodnější, že na rozdíl od roku 1998 přibyla do letošních voleb další kandidátka (Strana demokratického socialismu), která patrně ČSSD ještě nějaké hlasy dokonce ubrala.

Ačkoliv v čase klesající, přesto je volební účast v Dobřichovicích vyšší než v celé České republice (43,38% i než v rámci Středočeského kraje (50,54%). V okrese Praha-západ však byli občané v průměru o něco aktivnější (56,80%), což dokládají i výsledky v okolních obcích (Černošice 57,95%, Karlík 74,79%, Lety 63,45%, Revnice 59,88% a pouze ve Všenorech byla účast nižší než u nás – 48,40%). Zajímavé je, že nevyužíváme možnost volit všech 15 zastupitelů, protože v průměru připadá na jeden hlasovací lístek nečelých 13 hlasů (13 jmen kandidátů). Při pohledu do okolních obcí můžeme objevit také jednu perličku – nejmladšího zastupitele na okrese Praha-západ najdeme v sousedních Všenorech a je jím Karolína Stojeková (20 let).

Závěrem bych rád poděkoval všem občanům, kteří využili příležitosti a přišli k volbám. Ty by neproběhly zdaleka tak hladce bez nasazení řady dobrovolníků ve volebních a sčítacích komisích, kterým patří také náš dík. V neposlední řadě je mi lou povinností poděkovat všem členům minulého zastupitelstva za čas a energii, kterou věnovali v uplynulých čtyřech letech k řešení bezpočtu záležitostí týkajících se přímo či nepřímě nás všech. Zastupitelstvo prošlo poměrně značnou změnou, protože pouze 7 nyní zvolených zastupitelů vykonávalo tuto funkci i v minulém volebním období. Nezbyvá než doufat, že nové zastupitelstvo se zhostí svých úkolů a povinností alespoň stejně tak dobře, jako jejich předchůdci. Na úplný závěr nelze nezpomenout, že poprvé od roku 1990 nebudou v zastupitelstvu RNDr. Václav Kratochvíl, který v posledních dvou volebních obdobích vykonával navíc i funkci starosty a rozhodl se již znovu nekandidovat. Zastupitelstvo opouští také po 8 letech práce paní Ing. Magdalena Kadlecová.

Služebně nejstarším zastupitelem tak bude Ing. Daniel Havlík, který je v zastupitelstvu přítomen nepřetržitě od roku 1990.

S využitím statistických pramenů na www.volby.cz a údajů v Kukurkách z let 1998, 1994 a 1990 zpracoval Vladimír Bezdek

* * *

POPRVÉ ZASEDALO OBECNÍ ZASTUPITELSTVO...

Nové zvolení zastupitelé byli zvoláni starostou RNDr. Kratochvílem k prvnímu zasedání na úterý 12. listopadu v 19.00 hod. Nechyběl nikdo a v sále Dr. Fürsta bylo prvnímu zasedání zastupitelstva přítomno také 17 dobřichovických spoluobčanů.

Rřízení zasedání se ujal Ing. Šuchma jakožto nejstarší zvolený zastupitel. Hlavním cílem zasedání bylo složení smlouby členů zastupitelstva obce a následně volba starosty, místostarosty a ostatních členů obecní rady. Po naplnění daných formálních záležitostí se přistoupilo k volbě, jejíž výsledky jsou souhrnně shrnuty v následující tabulce.

Funkce	Kandidát(i)	I. kolo	II. kolo
STAROSTA	Ing. Michael Pánek – zvolen v I. kole	14 hlasů	
MÍSTOSTAROSTA	Ing. Petr Kaplan – zvolen v I. kole	11 hlasů	
ČLENOVÉ OBECNÍ RADY	Ing. Jan Abel – zvolen v I. kole	12 hlasů	
	Ing. Vladimír Bezdek	6 hlasů	6 hlasů
	Ing. Petr Havlík	5 hlasů	
	Ing. Petr Koblížek – zvolen v I. kole	13 hlasů	
	Mgr. Jan Neubert – zvolen ve II. kole	5 hlasů	9 hlasů

Na funkci starosty i místostarosty byl shodně jediný kandidát a v obou případech byla volba úspěšně ukončena již v prvním kole, protože nominovaní kandidáti bezpečně získali nadpoloviční většinu hlasů všech členů zastupitelstva (tj. alespoň 8 hlasů). Starostou se tedy stal Ing. Pánek a místostarostou Ing. Kaplan.

Poněk větší zájem byl zaznamenán o práci na pozici členů obecní rady, kde se na 3 volená místa sešlo celkem 5 kandidátů. V prvním kole byli úspěšně zvoleni Ing. Abel a Ing. Koblížek, ostatní kandidáti nezískali dostatečnou podporu. V souladu se schváleným volebním řádem pokračovala volba zbývajících členů rady II. kolem, ovšem tentokrát se rozhodovalo pouze mezi dvěma kandidáty. Ing. Petr Havlík do druhého kola nepostoupil – v situaci rovnosti hlasů s Mgr. Neubertem se použilo podle volebního řádu pomocné kritérium ve formě počtu získaných hlasů v komunálních volbách, a ten byl u Mgr. Neuberta vyšší (739 vs. 630). Ve druhém kole byl do obecní rady většinou devíti zvolen Mgr. Neubert.

Volbami skončila oficiální část programu jednání zastupitelstva. Následovalo milé neformální poděkování nyní již bývalému starostovi panu RNDr. Kratochvílovi za dlouholetou práci, kterou odvedl ve prospěch obce a jejích občanů. Poděkovat se nezapomnělo ani odstupujícímu zastupitelstvu. Nově zvolené zastupitelstvo má pomyslnou latku nastavenou věru vysoko. Doufáme, že společnými silami se nám ji podaří udržet alespoň na stejné úrovni.

Vladimír Bezdek

Z NAŠEHO ŽIVOTA

PODZIM, VOLBY, TMA A HVĚZDY

Kromě nového zastupitelstva, které jsme si zvolili, je tady i podzim, který by přišel i bez voleb,

[14]

KUKÁTKO 4/2002

neboť mu na našich volbách - jakkoli jsou demokratické - vůbec nezáleží. Asi by to byl pěkný binec (když to řeknu slušně), kdyby se i přírodní děje odvíjely od volebních výsledků. Kromě sebevědomých hesel typu "Doprava bude lepší", "Město bude čistší", "Ulice budou bezpečnější" a "Já jsem ten nejlepší", by se jistě objevily i bilboardy hlásající, že když zvolíte tu či onu stranu nebo toho či onoho, tak "Nebudou mrazy", "Zařídíme mírné podnebí", "Pořád bude léto" a "Zrušíme zeměřesení". Myslím si, že nebezpečí, že by se našim voleným zástupcům podařilo přivést k poslušnosti přírodní jevy, zatím nehrozí, ale někdy mám dojem, že nehrozí ani to, že by se zlepšilo něco, na co nějaký vliv mají.

Tak tedy máme podzim, denního světla ubývá, ale tmy moc nepřibývá, protože ji úspěšně zaháníme zárovkami, vybojkami, zářivkami obrazovkami, a když nám vypnou proud, tak svíčkami, petrolejkami nebo - bydlíme-li na hrádě - loučemi. Vzpomínáte si, kdy jste naposledy viděli tmu, jestli jste ji vůbec někdy viděli? Myslím tím, kdy jste tmu viděli, tj. kdy jste měli otevřené oči a kolem vás byla černočerná tma tmoucí a žádné lampy veřejného osvětlení, žádná záře vzdáleného města na obzoru, žádné reflektory aut na nedaleké silnici ani zahradní osvětlení od sousedů.

Já jsem viděl tmu letos v létě, když jsme byli pod stanem na Albeři; část lábora, v němž každoročně přebýváme, je na louce, která je ze tří stran obklopena vysokou hradbou stromů a ze strany čtvrté ji kryje mírné návrší. I přišla na mne uprostřed jedné bezměsíčné noci potřeba odebrat se kamsi a spolu se ženou, která mě ani v těchto pohnutých okamžicích neopouští, jsme se vysoukali ze stanu a zůstali překvapeně stát v němém ohromení.

Nad námi se klenula černá obloha posetá hvězdami, které na její absolutní temnotě nic neubíraly, ale umočovaly ji, a nedalo se říci, že svítily nebo zářily, protože by to bylo jen velmi slabé vyjádření toho, co nad našimi hlavami prováděly. Hvězdy, které obvykle vidáme na pozadí šedé, kalné osvětlené oblohy, jako slabá světelka, tenkrát zhnuly, plály a vybuchovaly a člověk měl dojem, že

"...noc se chvěje jako prémie pod údery hvězdné artilérie..."

nebo že je na palubě kosmického korábu, protože nebylo vidět nic než černou propast vesmírného prostoru posetou hvězdami. A tak jsme tam stáli a užasle zírali na to mlčící velkolepé a úchvatné divadlo a uvědomovali si, jaké nedozírné hlubiny nás obklopují, a skoro jsme zapomněli, proč a kam jsme to vlastně chtěli jít.

Máme už po létě, vstáváme do tmy a za tmy přicházíme domů, ale tma za to nemůže. Tma může být i užitečná - bez ní bychom neviděli hvězdy, které nám připomínají, že nejsme zas tak důležití, jak si někdy myslíme. A tak mám dojem, že by ani mnohem zvolenému zástupci neškodilo, kdyby se někdy, až se setní a bude tma, podíval, jestli jsou vidět hvězdy.

HgS

ŠKOLY

NOVÁ ŠKOLNÍ BUDOVA

Letošní začátek školního roku byl zcela odlišný od těch předchozích. Ovšem tou největší událostí bylo otevření nové školní budovy, která byla postavena v rekordním čase za necelý jeden rok. Na první pohled vypadá vše jednoduše, ale této stavbě předcházela dosti složitá jednání, zejména o konečné podobě školy. Nakonec zvítězila varianta maximálně možného rozšíření, které nejvíce respektuje potřeby školy. V neposlední řadě bylo velmi náročné zajistit finanční prostředky na realizaci stavby. Vše se nakonec podařilo a dnes stojí vedle původní budovy I. stupně architektonicky velmi zdařilá budova nová.

16. září 2002 se díky otevření nové školní budovy stává velmi významným dnem, který vejde do historie školství v Dobřichovicích. V tento den se na novém školním nádvoří konala k této příležitosti slavnost, které se účastnily děti prvního stupně společně s jejich rodiči, občané a zástupitelé Dobřichovic, v čele s panem starostou RNDr. Václavem Kratochvílem, zástupci okolních obcí, zástupci okresního

KUKÁTKO 4/2002

[15]

úřadu a významní hosté jako např. poslanci V. Tlustý, H. Fajmon, senátor J. Růček a přednostka Okresního úřadu Praha-západ p. Rovenský.

Celý slavnostní ceremoniál velmi zdáříle moderovali dva žáci devátého ročníku, kteří po úvodním slově postupně vyzývali jednotlivé aktéry k pronesení několika slov a žáci 1. stupně k hudebnímu vystoupení. Nakonec vyzvali pana starostu k přestřižení pásky a tedy k faktickému předání školy dětem a jejich učitelům. Tak se nová budova stala součástí školy a od tohoto okamžiku ožila školním životem. Otevřením nové školní budovy škola získala tolik potřebné prostory, které dosud chyběly - pět nových učeben, víceúčelovou aulu a počítačovou pracovnu s knihovnou. My všichni věříme, že se stane místem radostného putování dětí za poznáním.

Touto cestou bych chtěl ještě jednou poděkovat všem, kteří se podíleli na tom, že dnes budova stojí a slouží dětem. Zejména bych chtěl poděkovat představitelům obce (obecní radě a zastupitelstvu) v čele s panem starostou RNDr. Václavem Kratochvílem za jejich nezměrné úsilí při překonávání překážek během realizace stavby - od prvotní myšlenky až po dokončení budovy. Dále bych rád poděkoval panu architektu Ing. Petru Starčevičovi za velmi zdařilý projekt, který je nejen krásný, ale zejména šetrný k přírodě a důsledně přihlíží k potřebám dětí. V neposlední řadě děkuji stavební firmě BAK za kvalitně provedenou stavbu, což je taktéž dílem důsledného stavebního dozoru Ing. Milana Čejky. Svým dílem přispěli i učitelé Dobřichovické školy, kteří svými připomínkami pomáhali vytvářet konečnou podobu budovy.

Nová budova se líbí a je obdivována všemi, kteří ji navštíví. Věřnost měla možnost si novou školu prohlédnout v sobotu 12. října, kdy byla pořádána kulturně společenská slavnost k příležitosti otevření nové školní budovy. Slavnost to byla zdařilá, za což patří velké poděkování p. Hrdličkové, Podzimekové, Prosícké a učitelkám 1. stupně. Vzhledem k tomu, že se setkání v tomto duchu všem líbilo, rozhodli jsme se, že podobnou formou budeme dále pořádát setkání učitelů, rodičů, jejich dětí a také ostatních občanů Dobřichovic.

Další významnou akcí, která se konala v prostorách nové školy bylo slavnostní podepsání smlouvy mezi partnerskými obcemi Dobřichovic a francouzské obce Villieu-Loyes-Mollon v sobotu 19. října. Byla to velká společenská událost, které se účastnilo mnoho významných představitelů obou obcí a důležitých hostů. Tato akce bude určitě podrobně popsána v místním tisku, a tak se chci zmínit pouze o jednom bodu z programu, a to zasazení dubu červeného, který jsme dostali jako dar od dětí a učitelů školy v Villieu-Loyes-Mollon. Sice to byl bod programu spíše okrajový, ale pro naši školu určitě významný. Tento strom byl slavnostně zasazen na čestném místě nové školní zahrady a stal se tak symbolem nového přátelství mezi našimi školami, které doufáme vyústí v osobní setkání.

Jak je z předchozího patrné, jsme díky nové školní budově schopni mnohem lépe naplňovat myšlenku, aby škola byla nejen stánkem vzdělávání, ale i významným kulturně společenským článkem života obce.

B. Stejskal

***

JEŠTĚ JEDNOU K BUDOVÁNÍ NOVÉ ŠKOLNÍ BUDOVY

O jednotlivých krocích předcházejících výstavbě nové školní budovy i o projektu samotném bylo podrobně psáno v Kukátku č. 1/2002. Zdánila utopie se změnila v úspěšně dokončené dílo. Nyní stojí před vedením obce i školy úkol alespoň částečně zrekonstruovat budovu čp. 794, k níž byla nová budova přistavěna. Stojíme před nutností opět lobovat o získání finančních prostředků a pokračovat v investicích do dobřichovických školních zařízení.

Přes náročné úkoly bychom však neměli zapomínat na vznešené myšlenky a vzdálené cíle. Diskuse o stavbě nové školní budovy na zelené louce místo nástavby patra na stávající budově začala v roce 1999 staronovou úvahou o budoucím přestěhování celé základní školy do jednoho areálu. Splnili jsme tedy první krok. V jedné budově je nyní celý první stupeň. Až stavebně vyřešíme starší část této nyní přistavěné budovy, měli bychom začít usilovat o další etapu - stavbu pro druhý stupeň. A co po případném uvolněním nejstarší školní budovy v ulici 5. května? Dobřichovicím by přeci slušela nějaká forma střední

[16]

KUKÁTKO 4/2002

školy, nebo ne?

Pro toho, komu se to zdá příliš odvážné, je dobré připomenout, že i potřeba získat ze státního rozpočtu více než 20 milionovou dotaci na první stavbu vypadala neřešitelně.

Ing. Daniel Havlík

***

GYMNÁZIUM OTY PAVLA

Gymnázium Oty Pavla je státní gymnázium se čtyřletým studijním cyklem se zaměřením všeobecným a jazykovým. Studium dává všeobecný základ humanitních, přírodovědných a technických věd, důraz je kladen na výuku cizích jazyků. Žáci mají možnost zakončit studium mezinárodně platnými jazykovými zkouškami (anglicky, francouzsky a německy jazyk).

Ve všech třídách se povinně vyučuje angličtina. Jako druhý cizí jazyk je možné si zvolit němčinu, francouzštinu nebo ruštinu. Od 2. ročníku se žáci profilují formou volitelných předmětů (programování, konverzace z živých jazyků, latina, deskriptivní geometrie, dějiny umění, semináře z hlavních předmětů). Žáci jazykové třídy si volí třetí cizí jazyk nebo konverzaci z již studovaného jazyka a část jejich výuky ve 3.-4. r. probíhá v angličtině.

Součástí výuky jsou sportovní lyžařské a vodácké kurzy, odborné exkurze, seznamovací soustředění 1. ročníků. Žáci se úspěšně zapojují do nejrůznějších soutěží, olympiád a projektů, v loňském šk. roce obsadili 2. místo celopražského kola v konverzační soutěži ve francouzštině, řady ocenění dosáhli ve sportovních soutěžích Poháru pražských škol.

Tradice se stala dlouholetá spolupráce se zahraničními školami (výměnné, ale i poznávací zájezdy do Francie, Německa, Anglie), účast v projektech SOKRATES a spolupráce s Francouzským institutem a British Council v Praze. V loňském školním roce jsme uskutečnili výměnný zájezd s gymnáziem Lycée Mathias v Burgundsku, letos připravujeme poznávací zájezd do Londýna a jeho okolí.

Ve školním roce 2003/04 bude Gymnázium Oty Pavla otevřít 2 třídy čtyřletého studia, jednu se všeobecným zaměřením, jednu se zaměřením na živé jazyky. Den otevřených dveří se koná 10. prosince 2002 v budově školy od 16 do 18 hod. Gymnázium nabízí i přípravné kurzy k přijímacím zkouškám. Kurzy probíhají vždy ve středu od 15 do 17 hod. a dodatečný zápis je možný přímo v sekretariátu školy u paní Dvořákové.

Osobitost Gymnázia Oty Pavla je dána nejen krásným prostředím, ve kterém se škola nachází, ale i tím, že se jedná o školu s menším počtem žáků (v 8 třídách studuje 240 žáků), což umožňuje osobní, individuální přístup i v péči o talenty. Dobré mezilidské vztahy pro nás nejsou jen prázdňným pojmem.

RNDr. Jana Hrkalová, ředitelka školy

v říjnu 2003 oslaví Gymnázium Oty Pavla v Radotíně 50. výročí svého založení.

Proto se obracíme na bývalé absolventy i profesory se žádostí o zapůjčení dobových materiálů, vítáme i zájem o spolupráci na Almanachu školy, připravovanému k tomuto výročí. Na Vaše náměty a návrhy se těší prof. Vlasta Motlíková.

sekretariát: Anna Dvořáková tel: 257 911 680
zastupkyňné ředitelky: Mgr. Iva Smutná dtto
výchový poradce: Mgr. Vlasta Motlíková dtto
E-mail: sekretariat@gymn-radotin.cz
Internet: www.gymn.radotin.cz
adresa: Gymnázium Oty Pavla, Loučanská 520
153 00 Praha 5 - Radotín

KUKÁTKO 4/2002

[17]

SOKOL Z JINÉ STRANY

V polovině letošního listopadu uplynuly již čtyři roky od změn ve vedení místní sokolské jednoty. Změn, které znamenaly m.j. i příchod nových, nadšených lidí, ve věku aktivních sportovců, kteří souhlasili s buřtařinou zejména proto, aby mohli sami aktivně chodit jednoty ovlivňovat, a přijímat si tak své sportovní prostředí. Tech několik let uplynulo jako voda, dokázali jsme během nich potvrdit ekonomickou soběstačnost našeho sdružení, spousty peněz každoročně věnujeme do oprav a údržby zejména staveb v areálu, i když to navenek není na první pohled vidět, zejména teď v době dešťů a bláta. Stará fasáda a kaluže na cestách jsou však pro nás stále problémem, jehož řešení je zbytné, např. v porovnání s opravou elektroinstalace, která je na mnohých místech původní - ještě v hlímkovém provedení s textilním obalem. Celý areál je však již, i díky státní dotaci, plynofikován, ubytovna je napojena na centrální zdroj teplé vody, mnoho desítek tisíc padlo na nové podlahové krytiny v interiéru, volejbalisté v letošním roce dokončili svépomocí stavbu venkovní klubovny a za halou BIOS se dokončují víceúčelová zatím asfaltová, sportovní plocha o rozměrech 36 x 42m. Od jara příštího roku nabídnou po dvou hrstiších na tenis, odbíjenou, nohejbal a basketbal a jedno na házenou či malý fotbal. Objevili se dokonce již zájemci o její pronájem na zimní sezónu s tím, že by ji zasvětili nafukovací halou a provozovali jako tenisovou halu.

Pro mne a manželku je důležité, že konečně začala fungovat kontrolní komise, která aktivně působí jako dohled nad provozem a hospodářením.

Dáří se i ve sportovní oblasti, volejbalisté hrají druhou nejvyšší soutěž v zemi, na předních místech se v republikových soutěžích pohybují jachtaři, dobře to běhá orientačním běžcům. Masové sportovní využití nabízíme každému, kdo v sobě nalezne dostatek chuti. Odpoledne jsou sály plné dětí - zejména košíkářů a košíkářek, volejbalistek či různých druhů základních cvičení. Nesměle se ozývají zájemci o florbal.

Přesto všechno nemám příliš důvodů k radosti. Z řady kolegů jejich nadšení postupně vyprchává, nebo již vyprchalo, takže stále více práce a zřizování zůstává na těch posledních několika tahounech. Stále častěji se objevuje obyčejná lidská arrogance, neserióznost a nedisciplinovanost, zejména u řadových členů kteří kromě toho, že si chodí zacvičit, ztěžují život těm ostatním. A tak najdete během cvičení řadu žen, které si v zablácených botách dojdou až do sálu a přezouvají se až tam, dlouho, předlouho jsme vysvětlovali, že jízdni kola nemohou do předsáli, protože jsou jednak špinavá a jednak se jimi poškozují nově natřené dveře. Mnoho sportovců a cvičenců nerespektuje rozvrh cvičení, takže se buď cvičení protahuje na úkor dalších v pořadí, nebo naopak ti, co přicházejí na následující hodinu, chodí s velkým předstihem a obtěžují a ruší ty, co cvičí před nimi. Bohužel, v podobném výčtu bych mohl pokračovat.

Pro mne, Sama Sejka a další to znamená, že si ne vlastní vinou vyrábíme nepřátele. Každé napomenutí, či připomínka je vnímána jako nadbytečná buzerace či zveličování toho kterého přestupku, mnohdy je to důvod ke dramatické hádce. A tak to jde pořád dokola.

Přičiny? Pokud odhlédnu od známé lemplovitosti a ignoranosti našeho národa, pak zřejmě v tradici a myšlenkách našich zakladatelů pánu Fügnera a Tyrše, když hlásali umožnění masového cvičení co nejširším vrstvám. Protože když masového, tak tedy co nejlacinějšího.

Stávající systém řízení a správy jednoty je převážně na dobrovolné bázi. Činovníci pracují ve svém volném čase a zadarmo, těžko je tedy nějak sankcionovat, když neplní co slíbili, či co měli udělat. Cvičení chodí cvičit za "pár švestek" a domnívají se, že zde stále vládne socialismus, kdy vše patří všem, a každý si tedy může dělat, co chce. Nato lze doporučit recept v podobě profesionální organizace - zaměstnat několik vrátných, kteří budou na vše dohlížet a odpovídat z odpovědnosti provozního řádu. Jenomže v takovém případě, nebude stát hodina ve velkém sále 150 Kč, ale třeba 250 nebo 300, a začne vřava.

Chťel bych proto poprosit všechny čtenáře, kteří mají ke sportování a cvičení v dobříchovickém Sokole nějaký vztah, aby nám pomohli dodržovat základní pravidla využívání tělocvičen i venkovních

sportovišti, aby začali u sebe a svého nejbližšího okolí a k výše citované myšlence, že vše patří všem, si dovedli tu druhou, méně populární, že tím pádem je totiž na všech, aby se o to "jejich", nebo vlastně "naše" adekvátně postarali. Těm, kdo se o to pokusí, již teď děkuji.

Ing. Jiří Geissler

Z HISTORIE

Z PAMĚTNÍ KNIHY PRO OBECNOU ČTYŘTŘÍDNÍ ŠKOLU V DOBŘÍCHOVICÍCH (LETA 1877 - 1907)

Školní kronika byla založena roku 1877 a její úvodní stránky psané Matějem Hnitkou se vrací do nedaleké minulosti. Od roku 1859 byla v Dobříchovicích škola dvojtřídní, jak víme z minulého vypravování F. Havlíka. Také si pamatujeme, že se pro zchátralý stáv školní budovy č. 40 muselo vyučovat v Řeznickově statku č. 41 a na jeho výměnku. V noci z 19. na 20. 3. 1861 byl v domě č. 10 (Landův statek, dnes dům dr. Fürsta) založen v 8 dnech již druhý oheň, kterému podlehl - mimo jiné objekty - i stará škola č. 40 a Řeznickův statek. Zachovala se pouze třída na výměnku a po nějaký čas se v ní učilo střídavě, než byla zřízena nová žákovna ve dvorské světnici. Řádový velmistř Beer nařídil postavit novou školu. Stavbu prováděl zednický mistr Mariák ze Zbraslavi a výlohy obnášely 14 000 zlatých, kromě dovozu kamene, dřeva a cihel, který obstaraly příslušné obce Lety, Vonoklasy a Roviny. Novou budovu č. 40 vysvětlil v září 1862 řádový převor Jerábek a promluvu vedl představený kláštera P. Lichnbau ze Skalky. Obec darovala po dokončení stavby pozemek na školní zahrádku.

(V roce 1874 byla otevřena 3. třída a v roce 1878 4. třída. Pětitřídní se stala naše škola v roce 1913.)

Po řídicím učiteli Herfortovi nastupuje roku 1872 na jeho místo **Matěj Hnitka**. Dozvídáme se, že se narodil 4. 4. 1820 ve Velké Pálci a na učitelské povolání se připravoval v Litoměřicích. Nejprve učil privatně, pak v Chotěšově, Netvořicích, na Hradištku, v Železně a nakonec v Dobříchovicích. Tady působil v letech 1872 - 1886. Byl dobrým hudebníkem a třikrát byl zvolen mistopředsedou učitelského spolku Buděč. Zaznamenal v kronice, jak se v Dobříchovicích oslavovala stříbrná svatba císařského páru. Výroční svatby Františka Josefa I. a jeho choti Alžběty spadalo na 24. 4. 1879. V předvečer byly ulice osvětleny a vyzdobeny transparenty. Na druhý den se za doprovodu hudby ubíral slavnostní průvod do chrámu, kde byla provedena Führerova mše do C dur a na závěr zazněla císařská hymna. Potom se šlo ke škole, kde byly zasazeny dvě lipy, proneseny proslovy a zazpívány oslavné zpěvy. Dvacet pět chudých dostalo po zlate, radní a hosté se odebrali na společný oběd a večer byla taneční zábava. 4. května téhož roku věnoval starosta Nosek škole 4 portréty císaře ve zlatených oválných rámech. Při té příležitosti se konala v kostele Haydnova mše, ve škole děti přednesly básně Náš císař pán a V nuk a děd, zazpívaly hymnu ve 3. třídě a venku hrála kapela.

Školní rok byl zahajován v kostele, kde obvykle zaznělo Tedeum a národní hymna, konec roku probíhal podobně, navíc byla přidána deklamace, byly vydány školní zprávy, za přítomnosti vikáře proběhla zkouška z náboženství. Někdy byly vystaveny školní pomůcky.

Na 10. straně kroniky je podepsán kníže pán Karel ze Shwarzenbergu, který 5. 4. 1883 naši školu navštívil v doprovodu smíchovského hejtmana Karla Herrmanna.

Více bohužel nelze v kronice vyčíst. Matěj Hnitka zemřel po pětidenní nemoci na zánět plic 24. 2. 1886 ve školní budově č. 40. Jeho pohřbu 26. 2. se účastnilo množství lidí z místa i okolí. Více jak 40-ti členný učitelský sbor mu zazpíval rekviem od Frimla a píseň Sladce dřimej od Nesvadby. Krásným tenorem vynikali dva produčitelé, J. Košťálek z Modran a F. Budil ze Zbraslavi. Zůstala po něm téžce nemocná žena Anna, která byla již 3 roky upoutána na lůžko, tři provdané dcery a nezletilý syn Václav. Ten však zdědil hudební nadání po otci a již v té době řídil kapelu a sbor v uherské Banátě. Jeho poručíkem byl ustanoven nově přichozí řídící učitel.

František Bobek nastoupil do Dobříchovic 1. 3. 1886. Narodil se roku 1849 v Libni. Vystudoval

učitelský ústav v Praze, v roce 1872 složil zkoušku dospělosti a v roce 1874 zkoušku učitelské způsobilosti. Učil v Libni, Dolních Břežanech, v Modřanech a na Zbraslavi. V Dobřichovicích zakončil natrvalo a vyučoval tu do 28. 2. 1907, tj. 21 let. Přichází sem s manželkou Barbarou, roz. Rezkovou, která pocházela ze Zlatníku, a třemi syny Karlem, Ladislavem a Františkem.

Jelikož jeho dlouholeté působení na škole i v obci je v kronice dostatečně dokumentováno a jeho rodina v místě doposud dobře známa (žili tu dva jeho synové a v současnosti zde žijí jeho dva vnuci), zastavme se poněkud déle u jeho osoby. Myslím, že si plně zaslouží chvílku naší pozornosti. Je snad téměř ideálním představitelem venkovského řidičho, jelikož kromě odborné způsobilosti, je velmi schopným hudebníkem, činným člověkem, účastníkem mnoha humanitárních, ale i kulturně osvětových akcí.

Již v nástupním roce dostal příležitost ukázat před svými novými spoluobčany svou zdatnost. Křivčnicki totiž v roce 1886 opravili kapli sv. Judy Tadeáše a zakoupili nové varhany. K jejímu vysvěcení dochází 22. 9. za přítomnosti litoměřického biskupa dr. Schöbla a okresního hejtmana Hermannna. Při pontifikální mši je provedena Skuherského česká mše *lato dítky*. Jako ředitel kůru bude mít takových příležitostí více. Nav. Štěpána 1886 organizuje za podpory starosty Václava Landy a pátera Lichtenberga "dojemnou" slavnost: Nenechte se mýlit, nechtějí učinit dojem, ale dojmout a obdarovat. Při *Slavnosti vánočního stromku* zapívají děti 5 koled a přednesou básně *Štědrý večer* a *Vánoční stromek*. Navíc jsou uspořádány dvě taneční zábavy ve prospěch chudých dětí a z výtečku 172 zlatek se nakoupí a rozdá zimní ošacení a obutí potřebným školákům. Jisté to byl dar nadmíru vítaný. Měl na starosti i různé společenské slavnosti. Většina z nich se týkala panujícího habsburského rodu a obecních událostí.

Např. 2. 12. 1888 se oslavovalo 40 let panování císaře Františka Josefa I., a tak již v předvečer za slavnostního osvětlení, střelby a hudebního doprovodu se ubíral ulicemi obce lampiónový průvod ke škole, kde stála okrášlená socha Jeho Veličenstva. Dva slavnostní sbory pod vedením pana řidičho zazpívaly císařskou hymnu. Na druhý den v půl desáté se po výstřelech z hmoždíře vydal průvod do kostela na slavnostní mši. Po mši byl banket pro zvané a večer divadelní představení spolu s hudební produkcí v hostinci pana Procházků (Stará pošta) ve prospěch chudých dětí. Vybraných 52 zlatých padlo opět na ošacení chudých dětí. Když zemřel korunní princ Rudolf (30. 1. 1889), nastudoval pan Bobek Laberovu mši, při níž sklídl značný úspěch p. Budík z Mokrops za svůj krásný tenorový part. Děti jistě uvítaly, že dostaly den volna. 28. 4. 1888 zavítal do Dobřichovic arcibiskup pražský a udělil svátost birmování. 13. 8. 1888 začalo bourání katolického kostela a již 6. 10. 1889 je po celkové přestavbě vysvěcen. Sešel se nevídaný počet osob, v průvodu nechyběly družičky, výbor, spolky. Mezi nimi i hasiči, neboť hasičský spolek tu byl založen r. 1880. Vysvěcení provedl kanovník F. Míčka z Vysehradu. Na kůru zpívali členové sboru ND v Praze a na varhany hrál prof. Klička. Kromě slavnostní mše od Schöpfy řídil p. Bobek i provedení Dvořákových skladeb za podpory prof. hudby Sládka, prof. Klíčky a absolventky žákovské operní školy sl. Antonie Dvořákové. 2. 8. 1890 byla v kostele slavná mše, při níž účinkovali: virtuos K. Ondříček, člen opery ND p. Vávra, sl. Keilová a sl. Nováková.

Ale nebyly jen dny slavnosti. Přicházely i dny naplněné starostmi. Podzim 1889 přinesl epidemii spalniček, onemocnělo 180 žáků, v lednu 1889 při chřipkové epidemii onemocnělo 100 školáků a dva učitelé, p. Bobek a p. Kačín. Škola musela být na 8 dní zavřena. 4. 1. 1891 dochází k tragické události. Milada Nováková, žákyně 4. třídy, dcera Josefa Nováka, domkáře, šla v neděli na led, rozběhla se, klopýtla, při pádu se uderila do spánku a zůstala bez vědomí. Po 2 hodinách skonala, aniž promluvíla. Pohřeb, kterého se zúčastnili spolužáci i učitelé, se konal přesně v den jejich 12. narozenin. 30. 10. 1899 vypukla epidemie spály, hned 1. 11. na ni zemřela Marie Hamplová z Rovin, žákyně 1. třídy, a v květnu příštího roku ji podlehli Ladislav Krotl, rovněž žák 1. třídy, dle mínění p. řidičho velmi hodný chlapec. Tyto nemoci se často opakovaly.

18. 5. 1891 na svátek Božího těla jel západní dráhou na Karlův Týn arcivévoda Karel Ludvík. Dobřichovicemi projížděl ve 14.40 a byl zdravem místními školáky a občany. Tou dobou dlel v Praze, poněvadž otevřel Jubilejní výstavu. Dvorní rada Randa, p. ředitel Keil a virtuos Ondříček dali podnět k uspořádání sbírky, určené pro výlet žactva na pražskou výstavu. 10. září 1891 v 7 hod. ráno se shromáždilo 207 dětí a 45 dospělých před školou a s hudbou v čele odpochovali na nádraží. Zvláštním vlakem dorazili do Prahy, kde si s nadsněním a zájmem prohlédli pavilony, zhlédli představení se lvy

a karavanu Svahilů. Bylo pro ně připraveno také občerstvení, párek a Zátkova limonáda. Po osvěžení navštívili navečer Křížkovou fontánu a ve 22.30 opět zvláštním vlakem nastoupili zpáteční cestu. Kronikář zaznamenal: „Úžas dítek nelze popsat a vzpomínka na tento den je bude provázet po celý život.“ V roce 1893 se školní dítky vypravila do Zbraslavi na okresní národopisnou výstavu. Místní rolníci zapůjčili na cestu povozy.

V následující době bylo několik smutečních obřadů za členy panovníckého rodu. Zde musel p. Bobek osvědčit i umění řečnické. Nejprve zemřel arcivévoda a polní maršálek Albrecht. Po mši p. řidičí pronesl oslavnou řeč ve 3. třídě. Poté skonala arciknižka Albrecht Salvator a vzápětí arcivévoda Karel Ludvík. 10. 9. 1898 byla zavražděna císařovna Alžběta. Na škole, poště a obecních budovách byly vyvěšeny smuteční prapory a 20. září na smutečních bohoslužbách zazněla rekviem *Libera a Salve*. Chystané oslavy 50. výročí vlády Františka Josefa I., které spadaly na 2. 12. 1898, se vzhledem ke smutku proměnily v pouhou připomínku ve formě mše a přednášky p. řidičho. Byla přidána císařská hymna a každý školák dostal obrázek císaře pána. V roce 1899 umřel arcikniže Leopold.

Ale věnujme se nyní záležitostem školním a obecním. V roce 1897 škola usilovala o zakoupení harmonia. Učitelský sbor připravil 20. 6. 1897 hudební a pěveckou akademii a utřžil 46 zlatých a 25 krejcarů. Částka však nedostačovala, a proto byla uložena. 13. 4. 1900 věnovala p. Luisa Reimannová, klenotnice z Prahy, škole 100 zlatých k uctění památky zemřelého manžela. Za úrok ke dni úmrtí mohla škola každým rokem nakoupit pomůcky. Navíc poskytl 50 zlatých, takže 10. 5. 1900 bylo za 100 zlatých konečně harmonium zakoupeno.

18. 7. 1897 se konala slavnost svěcení mostu a p. řidičí nastudoval mši *Salve, Regina* od Witta, při níž vystoupil sbor Cyrillská jednota. Otevření mostu se zúčastnilo několik významných osobností. Po banketu u Procházků (Stará pošta) se na zahradě hostince U Šebestů (U Nádraží) konala hudební produkce. V té době byl starostou p. Nosek. V dalším období starostoval p. F. Procháзка. Pan řidičí nechyběl mezi členy zastupitelstva.

Od roku 1897 se plánuje přestavba školy. Plán a rozpočet na výstavbu 4 tříd vypracoval místní stavitel Josef Kusý, který pak přestavbu provedl. O prázdninách r. 1900 byly postaveny i nové záchody, začátek vyučování se pozdržel pouze o 17 dní. Za 4 600 zlatých je opravena i střecha a zevnějšek, rozšířena školní zahrada, upravena školka a semenišť. Pamí Reimannová daruje 20.-K, místní divadelní ochotníci rovněž 20.-K a škola nakoupí stereoskop se zeměpisnými obrázky, laternu magiku a mapy.

Jana Váňová
(pokračování v příštím čísle)

KULTURA

DOBŘICHOVICKÉ MŽENÍ

spřeska kulturních pořadů v prosinci 2002

7. prosinec sobota v 19.00 hod. JAZZ
VLASTA PRŮCHOVÁ & SWINGING Q – JAZZOVÁ NADÍLKA

Součástí večera bude také zahájení výstavy prací významné české grafičky MARIE BLABOLILOVÉ

14. prosinec sobota v 16.00 hod. VÁNOČNÍ DIVADLO PRO DĚTI

DIVADĚLKO ROLNÍČKA – O TOM, CO SE MOŽNÁ STALO

Představení J. Enochové, které vyšlo i na CD jsou čtyři vánoční příběhy, doprovázené koledami. V pohádkách "Jak byl osel důležitý", "Jak andělé naučili Honzu troubit", "Jak se tři králové vydali na dalekou cestu" a "Jak pastýři vybrali nejhezčího beránka" se postupně na scéně objevují postavičky, které nakonec vytvoří celý "Betlém".

24. prosinec sobota v 23.00 hod. KONCERT v Kostele Sv. Martina a Prokopa v Karlůku
LUDUS MUSICUS – ZPĚVY U PASTÝŘSKÉHO BETLĚMU

Druhý koncert z čtyřdílného programu komorního orchestru vedeného Františkem Běhounkem oslavuje

samotné jádro vánočního času, které trvá od Slunovratu 21.12. do 12. ledna, kdy každý den symbolizuje jeden měsíc přicházejícího nového roku a právě čtvrtý vánoční den slavíme narození Ježíše Krista. Soubor opět rozehraje jesličkové scény u Velkého betlému W. Moraka z let 1830-40.

Následovat budou:

- 3. ledna 2003 ZPĚVY U TŘÍKRÁLOVÉHO BETLÉMU
- 31. ledna ZPĚVY U HROMNÍČNÍHO BETLÉMU

Na leden dále připravují:

- 11. ledna v 16. 00 O statečném vojákovi a malém tanečníci – loutkové představení pro děti hraje Aleš Bilek Divadlo VYSMATO
- 18. ledna v 19. 00 Gilgameš – epos z 2. tisíciletí př. n. l. v podání originálního souboru Buchty a loutky jako loutkové představení pro větší diváky
- 25. ledna ve 20. 00 JABLKOŇ – koncert známé folkrockové kapely

Martina Hrdličková

***

AD VOCEM - K VĚCI aneb

... A JAK JE TA HUDBA STARÁ ...? - volně pokračování

Motto:
*Filli, pastýřko krásná, ty sladká
jež milostná, smělá
kráčíš svěžím pažitem,
nachové růže trnům beres i jiné květy,
krásnou skrň jimi pak zdobíš.*
(Enrico Radesca di Foggia (v překladu J. Kotouče)

Ano, bude to znovu o koncertu staré hudby. A padnou stejné otázky, jaké jsme položili v minulém čísle ve zprávě o koncertu *L. Apollonie de la viole - Pocta viole da gamba* (ten se mimochodem mezitím, byv již měsíc dopředu beznadějně vyprodán, až za několikrátobně vyšší vstupné než v Karluku, konal v obrazárně Pražského hradu v rámci festivalu *Struny podzimní*). Oba protagonisty karlického koncertu, Jana Krejčů a Petra Wagnera, tam podporil se svou theorbou i Přemysl Vacek. A zmínkou o něm jsme si vytvořili nenápadně, leč elegantně, můstek k sobotě 12. října. Plakáty s puti hrajícími na řadu dobových nástrojů z poloviny 17. století zvaly jménem Společenského a kulturního centra Dobřichovice a Společnosti Dobřichovice na koncert souboru *Ad vocem*, jehož zakladatelem i uměleckým vedoucím je právě zmíněný Přemysl Vacek, hráč na loutnu, arcoloutnu, theorbu, barokní kytaru, arabský saz i řadu dalších podobných nástrojů. Soubor *Ad vocem* existuje již od r. 1994 a není v dramaturgii dobřichovických či karlických koncertů nováčkem. Možná si někteří z čtenářů a příznivců t.zv. "staré" hudby vzpomene na krásný koncert *Duchovní hudba v Čechách 17. století* v Karluku v září 1998 a vynikající výkon tenoristy Stanislava Předyoty a houslistky Dagmar Valentové, podpořené poutným základem gamby Ingeborg Žádné a loutnami P. Vacka.

Základním cílem těchto musikantů bylo vždy představovat tvorbu neznámých, opomíjených a zapomenutých autorů 16. a 17. století. Soubor pravidelně vystupuje na našich i zahraničních pódiích v různých sestavách podle zvoleného repertoáru. Ten je sice rozmanitý, leč jeho pojátkem, jakými společným jmenovatelem, je vždy neznámá a většinou dosud v archivech a knihovnách ukrytá a po staletí odpočívající hudba pozdní renesance a raného baroka. Zejména pak italská, ta tvoří v jeho repertoáru podstatnou část. S takovou též přijel do Dobřichovic v komorní sestavě již tvořili sopránistka Anna Hlavenková, Dagmar Valentová s barokního houslem a již zmíněný Přemysl Vacek, jenž představil publiku překrásnou arcoloutnu z dílny českého mistra pana Jirého Čepeláka (postavil ji v r. 1995 podle italských vzorů z 1. poloviny 17. stol.). Již samotný výčet musikantů je v podstatě přehledem naší současné absolutní špičky ve zmíněných oborech. Ide o hudebníky pravidelně nahrávající i koncertující s

[22]

KUKÁTKO 4/2002

renomovanými soubory (Ensemble Philidor, Musica Florea, Capella regia musicalis etc.; pikantní na celé skutečnosti je i to, že v publiku zasedly i další špičky oboru, zejména loutnového, ostatně na dobřichovickém podiu také "starí známí"). Nejen interpreti byli pozvánkou na krásný hudební večer. Další pozvánkou byl i nabídnutý repertoár. Musica, která se hrávala při společenských příležitostech v rudolfinské Praze. Musica dulcis jí tehdy říkali, když splňovala onen ideál, "sladce v ucho vcházel", řečeno s dobovými autoritami. Libá, pěkná, líbivá, krásná, dobře harmonická, výčet by mohl sám vydat na číslo Kukátka a pojednání na monografii. Ano, taková byla. Nedosti na tom: Pod názvem *Hudba pražských paláců a zahrád kolem r. 1620* se skrýval kromě krásné musiky i většinou naprosto unikátní repertoár. To se ovšem musíme přemést (a nikoli nepřipadně!) do společenského kontextu Prahy na samém počátku 17. století. To, čemu se dnes říká *party* či poněkud cize a přitrouble *raut* se samozřejmě konalo i tehdy. A každý, kdo takovou "party" (dále ji budeme označovat milejším slovem slavnosti) pořádal, chtěl být samozřejmě zajímavý, chtěl přitáhnout co nejvíce "důležitých" osob, které i tehdy, často omylem či z prospěchářství, nazývali osobnostmi. Proto se snažil opatřit si něco, čím by ukázal, jak je vyjimečný, zajímavý, jak je "in". Třeba musiku (vždyť i tehdy přinášelo "plusové" - společenské body "vidět do kultury"). A to zejména takovou, která v tehdejší Evropě platila za nejvynalézavější, nejkrásnější, "nejsladší". Samozřejmě tak obrátil pozornost do Itálie, která byla považována svým klimatem i kulturním zájemem za oblast musice zaslíbenou. Ne nadarmo její význam zvěčnilo o nemnoho let později německý jesuita a "globální" autorita všech musikantů praktických i teoretických pro dalších skoro 200 let, Athanasius Krcher, jenž ve své *Musurgi* označil Itálii za "k hudbě přímo zrozené".

Praha té doby byla sídelním městem císaře. Jeho přesídlení do nové metropole nad Vltavou přineslo často netušené důsledky. Samozřejmě početné služebnictvo, dvorní úředníci, celý dvůr, slechta s ním spojená, obchodníci, politici, ale také umělci a tmeslníci z celé Evropy. Přineslo to nevidaný rozmach všech sfér života. Také rozkvět umění, architektury. Musika nezůstala samozřejmě stranou, a i když naše prameny jsou v mnoha ohledech kusé, přesto můžeme s jistotou mluvit o velice bohatém hudebním životě tehdejší Prahy. Jedním z dokladů toho, co se v té době v Praze hrálo, je sbírka Francisca Godefrida Troila z Lessothu. Tento císařský rada ve své pražské residenci vedl čitý společenský život a nacházel zřejmě zalíbení v tom, že své společnosti představoval hudební novinky. Zvláště ony italské, které vycházely z benátských tiskáren Vincenziho, Gardana a Magniho. Z jeho sbírky se dochoval nádherný konvolut šestnácti hudebních tisků z let 1604 - 1618. Je dnes uložen ve fondu pražské Národní knihovny. Obsahuje krásné skladby, ale také traktát o tanci a správném chování od Cesare Negriho (ostatně s vlastnoručným Troilovým *ex libris* z r. 1612). Ide o skladby vyhradně italských autorů. To je i trochu zvláštní, protože jako dvorní úředník byl jistě Godefridus Troilus v přímém styku i s členy proslulé Rudolfovy kapely. Po jejich hudbě však ve sbírce není ani stopy. Troilův konvolut nevěděci za svůj vznik jen rozmaru snoba, který se chtěl předvést krásnou a bohatou kulturní knihovnou podle posledního módy. O tom, že se ho užívalo, svědčí stupeň jeho "důykám", patrný na vazbě i na všech listech, zejména na rozích. Byl knihou živou, žijící. Konvolut se stal cílem pozornosti mnoha badatelů i musikantů. Také proto, že některé v něm dochované skladby v samotné Itálii do naší doby nepřežily.

Přemysl Vacek se spolu s Michaelem Pospíšilem této musice začal systematicky věnovat v 90. letech minulého století a výsledkem jejich spolupráce bylo kromě řady koncertů i CD, vydané v r. 1998 (*Hudba pražských paláců a zahrád kolem r. 1620*, Studio Matouš MK 0047-2-931), na němž se kromě uvedených hudebníků představili také další dobřichovickému publiku dobře známi umělci: Stanislav Předyota, Michael Pospíšil, Petr Wagner a dále také mezzosopránistka Petra Noskaiová, flétnista Marek Špela a gambistka Ingeborg Žádná.

Tolik tedy úvodem. Teď ještě pár slov ke koncertu samotnému. Byla to hudba zábavná. K odpoledním či večerním slavnostem v zahrádě i pod střechou. K poslechu i k tanci. Líbivá, melodická, až podbízává. Přesto však stále svrchané kvalitní a noblesní. Vždyť její autoři měli přirozeně to nejlepší hudební vzdělání a ve své době se vyhrávali na výsluní popularity. O čem jménem totiž svědčí Troilův sborník? Nechal si prostě do Prahy poslat právě to, co v té době "letělo" v obdivované Itálii. Že časem někteří z těchto autorů upadli v zapomnění? Ale jak je vše relativní! Nestalo se totiž řadě dnes uznávaných pilířů evropské hudební kultury? Za všechny snad může za příklad z nejpříkladnějších sloužit příběh odkazu samotného J. S. Bacha. Kolik "malých mistrů" čeká dnes pokorně v klimatizované virtuální

[23]

KUKÁTKO 4/2002

realitě archivu na vysněného prince, který je magickým dotykem vrátí do života skutečného, navíc našeho? A my jen obdivně vzdecháme na krásou jejich hudby a s pokorou i uzarděním se zeptáme, jak to, že nám tahle kráska uniká?

Koncert, který nám byl darován, dokázal právě to, jak je tahle hudba živá a působivá. Jak se "umi" líbit. Přirozeně, vzhledem k obsazení, byla věnována pozornost především jednodušším písním s doprovodem a solovým skladbám. Jednohlasá píseň s doprovodem byla tehdejší novinkou a na její oblibě se pravděpodobně podepsala i malá srozumitelnost textu vícehlasých kompozic. To byla velká šance pro zhudebněnou poezii a hudbu toho nejkompromisnějšího typu. Treba právě jen pro hlas a nástroj. Často s využitím recitativního stylu. Že se tím vytvořily také předpoklady pro vznik prvních melodramat a oper, není snad třeba zdůrazňovat.

S vyzjmkou malého vybočení do díla Jacoba Regnarta zneli, vesměs italská mistři. Nejhranějším autorem večera byl bezesporu varhaník a od r. 1615 také kapelník na turinském dvoře Enrico Radessa di Foggia (datum jeho narození neznáme, zemřel r. 1625). Jeho skladby, jak vokální, tak instrumentální (zejména půvabná *Nizza da Francese*) jsou opravdu libivé a podmanivé tak, že se posluchači stále vracejí. Podobně též životná, emocionální až živočišná hudba Giovanniho Francesca Capelly, varhanika a duchovního z Brescie, do tance zvala svižná a lehká *Corrente* Giovanniho Battisty Muthio. Slavný milánský taneční mistr Cesare Negri (1536 - 1604?), jenž ve zmíněném traktátu o tanci zachoval množství unikátních skladeb, byl v programu zastoupen něžnou skladbičkou *La catena d'amore*. V Troilově sborníku je najdeme také dvě knihy autora množství dobových "hitů": Antonia Brunelloho (cca 1575 - cca 1630), varhanika a kapelníka z Pisy a blízkého přítele Giulia Cacciniho (1551 - 1618). Také jeho pestrá a napaditá hudba, stejně jako skladby jeho přítele se v programu objevily. Zmínit možno také Bartolomea Barbarina, Giovanniho Bettiniho i Giovanniho Battistu Muthio. Není však našim úkolem podat výčet jmen a skladeb. Přesto však jistě neškodí představit tyto dávné autory, jejichž hudba znovu po staletích přináší radost. Přinesla ji i návštěvníkům dobrých večerů. Soubor hrál v evidentní pohodě s radostí z hudby, kterou nabízel. Přenést tuto radost i na vnímavé posluchače bylo pak velmi snadné. Nejen radost byla tím darem, ale též svrchovaný kumšt. Vždyť zvonivý soprán technicky skvěle vybavené Anny Hlavenkové dokonale vyhovoval jen zdánlivě lehké hudbě. Kouzlo je právě v tom, že i v těch nejnáročnějších pasážích byl její zpěv lehoučkovou hrou s přesně odstíněnými afekty a citlivě dávkovaným kořením ozdob. Loutna P. Vacka jí k tomu vytvořila spolehlivou oporu a hlas houslí Dagmar Valentové byl víc než důstojným partnerem této virtuózní rozpravy. Dagmar Valentová dala volnost své virtuositě i v sólových pasážích a skladbách, a potvrdila tak svůj pověstný temperament. Hrála navíc na původní barokní housle českého původu z poloviny 18. století, na nádherný nástroj s měkkým, avšak plným a hutným zvukem. Lehkost tanečních kroků, něha subtilních milostných vyznání i smutek a zklamání z neopětované lásky jakoby probuzené ze spánku dotykem smyčce vylétaly z jejich houslí přirozeně a spontánně jako ptáci z hnízda do nového dne.

Jistě i vtipné, kultivované a zasvěcené průvodní slovo P. Vacka souznělo s lehkostí a spontaneitou celého večera, plného krásné hudby, nádherných nástrojů a človecí vstřícnosti. Škoda, že pro značný rozsah nebylo možno do tištěného (jinak velice pěkně zpracovaného programu) vměstnat i texty provedených písní. Tvoří totiž s hudbou celek těžko oddělitelný. Teprve pak je vjem celý. Ne všichni jsou mocni staré italštiny. Je však jasné, že koncert v Dobřichovicích je limitován jinak než výpravny booklet zmíněné desky, který překlady obsahuje (dovoli-li jsme si z nich dokonce v úvodu veršik pro ilustraci očitovat).

Letošní dramaturgie koncertů t.zv. staré hudby je vskutku podárečným "šťouchem" do zazřítých představ a má zjevně jeden záměr: dokázat, že to se "stařím" té hudby není tak "vázné". Vzpomeňme jen na jarní koncert živé a vlastně velice moderní hudby z Franusova kancionálu z 1505 z v podání souboru Schola gregoriana Pragensis i na strhující musiku pro gambu v srpnovém koncertu P. Wagnera a J. Krejčí. A na programu byly ještě koncerty kapely Dubia fortuna a orchestru Musica florea a celý vánoční cyklus koncertů souboru Ludus musicus... Z tohoto úhlu pohledu šlo v případě koncertu souboru Ad vozem znovu o dramaturgicky svrchované promyšlený počín, který představil další z rozměrů oné t.zv. "staré" hudby a znovu nás upozornil na relativitu zaběhaných pojmů a představ.

MP

***

JISTÁ SÁZKA NA NEJISTOU ŠTĚSTĚNU

Dubia Fortuna znamená v překladu nejistá či pochybná štěstěna. Vybaví se vám při zaznění tohoto slovního spojení ono kolo štěstěny (rota Fortunae), středověké znázornění nejistoty světského usilování, na němž na jedné straně stoupají vzrůhu králové a jimi pretendenti moci a na druhé, spočívavě slastně chvíli na trůně na vrcholu, padají do "smetiště" dějin a do hlubin věčného zatracení? Ano, štěstěna bývá nejistá a zvlášť v dobách tak vachrlatých, jako byla některá období dávných dějin tohoto světa. Když jedinou jistotou byla právě ona nejistá štěstěna, tedy dubia Fortuna. Tak se také jmenuje kapela, která přijela 9. listopadu zahrát do Dobřichovic. Ačkoli se její členové představili jako "amatéři" a neznámá kapela, jde o partu výborných a prořezaných muzikantů, kteří již řadu let hrají po klubech, hradech, zámcích, tvrzích, náměstích i krčmách i tržišťách Čech, Moravy, Slezska, Německa, Dánska, prostě na spoustě míst tohoto zvláště starého kontinentu. Kvarteto muzikantů Filip Čejka, Anna Matlová, Radek Podeltrádký a Václav Vopravil se vynořilo z hlubin temného a nejistého středověku a připravilo vyprodaném sálu MUDr. Fürsta program nazvaný *Slavnosti středověku a renesance*. Na repliky středověkých louten, fléten, citer, bubinků, chrástidel a šalmaj provedlo písně a tance francouzské, španělské, italské i české provenience 12.-16. století. A to způsobem, který potěšil srdce zasvěcených a snad i trochu překvapil ty, kteří přišli na "vázný" koncert. I ti ale v závěru odměnili kapelu bouřlivým potleskem, a ocenili tak přesvědčivý a spontánní výkon muzikantů. Ti totiž vědomě, nevázáni problémy sémantiky textu i hudby, chopili se své matérie emotivně, až živočišně, nechali se oslovit zákoutími, která mnohdy posluchači, svazání tradicemi, snad až odmítají cítit, a výsledkem byla musika strhující akusticky i rytmicky, musika, která i ve skladbách důvěrně známých a stokrát ohraných dokázala najít nové a nečekané souvislosti a impulsy. Tančit se až chtělo, i když zněly třeba skladbičky s liturgickým obsahem či přesahem, u nichž to za jiných okolností na koncertě t.zv. "vázné" hudby člověka ani nenapadne.

MP

***

MUSIKA ROZKVETLÁ DO RADOSTI.

Jsou chvíle, které se neopakují. Jsou příležitosti, jichž nevyužít hříchem jest. Když do Dobřichovic zavítá takový soubor, jakým je Musica florea, pak nastává souběh těchto okolností v mife nejvrchovatější. Zpět k titulku. Těžko vrstvit slova o radosti, ta prostě byla, leč sdělit stejně nelze, ale kdo přišel, užil si jí i v své *Fios* je latinsky *květ*. *Florea* je sloveso a znamená *květ, rozkvétám*. *Florea* je pak přidávné jméno. Jak jinak než *rozkvětly, květnatý, volněji také rozmanitý, barevný, radostný*. A kruh se zavírá.

Soubor Musica florea založil před deseti lety dirigent a violoncellista Marek Štruncel. Stovky koncertů. Pěkná hromádka desek. Citát z programu je stručný, trochu suchý, ale přesný: "Hudební soubor *Musica florea* se během deseti let své existence stal v oblasti autentické interpretace staré hudby uznaným hudebním tělesem, jehož profesionální kvalitu oceňuje jak domácí, tak i zahraniční publikum. Díky okouzlivé interpretaci s dávkou vyhraněné originality se etabloval v hudebním životě celé evropské polopříteli." Výročí slaví koncertním turné, při němž s podporou ministerstva kultury navštíví řadu českých měst. Jednou ze zastávek na tomto turné byly i Dobřichovice, a to 20. listopadu. Svůj program nazval *Lesk virtuozity v Hudební 18. století*. Koncert byl pro Dobřichovice svátkem a pro slušně zaplněný sál dr. Fürsta krásným zážitkem. Program byl zaměřen výhradně na virtuózní instrumentální repertoár. Soubor provedl kromě děl známých autorů (Sinfonie g.moll A. Vivaldiho, RV 159, Telemannovo Concerto e moll pro dvě flétny a smyčce i jeho efektní a chytlavá Suinta e moll) také unikátní repertoár výrazných osobností barokní hudby, které vyrostly v Čechách a působily v Praze na Malé Straně, totiž Johanna Josefa Ignaze Brentnera (1689-1742) a Antonína Reichenauera (1694-1730). Tento skvělý dramaturgický tah, znovu dokázal, jak zajímavou musiku dokázali napsat tihle tak zvaní "malí mistři". A také představil velice cenný objev poslední doby. Zazněl totiž český barokní koncert pro sólový nástroj. Jejich existenci byla donedávna pouze předmětem teoretických úvah a věci nesmělých přání a nadějí. Do té doby, než byl objeven Reichenauerův koncert G dur pro flétnu a smyčce (a také dílo olomouckého skladatele

J.A. Gureckého). Sluší se přirozeně poznamenat, že výborně vybraná musika byla podložena také vynikajícím výkonem sólistů (Martina Bernášková a Marek Špělina - barokní přímě říční řetězy, Dagmar Valentová - barokní housle), ale když ona celá kapela hrála skvěle, ať už zmíníme samotného charismatičtějšího vedoucího Marka Štryncela, který s přehledem zvládal virtuózní violoncellový part i vedení souboru, poetický základ cembala Ivy Štrynclové, barokního kontrabasu Ondřeje Štajnochtra a teorie Premysla Vacka, či housle Simony Tydlitátové a violu Lúdie Cillerové. Chtělo by se říci: to se to hraje, když kapela takhle šlape! Jako by ta obrovská dřina, to hledání a zkoušení, vůbec neexistovaly. Ale tak to má být. Zejména u těch, kteří patří právem k nejlepším. Jak svrchu řečeno: těžko se hledají slova, která vyjadřují svědectví o té kráse a radosti.

W/P

* * *

HOD ZIMNÍHO NOVOROČÍ - VÁNOČNÍ ZPĚVY

Komorní soubor Ludus musicus připravil spolu se svými spolupracovníky cyklus pořadů s názvem **HOD ZIMNÍHO NOVOROČÍ - VÁNOČNÍ ZPĚVY**. Dovolíme si zde připojit několik bližších informací.

Cyklus je rozdělen do čtyř samostatných okruhů: *Zpěvy u adventního betlému*, *Zpěvy u pastýřského betlému*, *Zpěvy u tříkrálového betlému*, *Zpěvy u hromničního betlému*. Jsou uspořádány podle období liturgického roku. Postupně budou představeny čtyři velké kostelní betlémy, kolem nichž se rozezná a rozehrají jednotlivá témata celého zimního novoročí, které trvá 2 měsíce, od první neděle adventní (letos 1. 12.) až do 2. února, tedy do svátku Hromnic. Jediněnost těchto betlémů (kromě pastýřských jsou ostatní dnes zřídka k vidění) nám dovoří oživit původní spojení VIDIM a SL YŠIM jako jeden celek. VIDIM znamená stavím figuru nebo betlémovou scénu (v kostelích příběhy dokonce hrály herci vybraní z dané komunity) a k tomu zpívám (tedy SL YŠIM) píseň s příslušným obsahem. Přirozené základním zdrojem pro oboje je Písmo, jak texty kanonické, tak apokryfní. Jednotlivá historická období preferovala různé jednotlivé témata. Cyklus je tedy jakýmsi průřezem celou tisíciletou tradicí naší zaaalské oblasti. K tomu je třeba krátkého vysvětlení: v Evropě se během celého historického období vývoje betlémařství a v souvislosti s tím i v písních vytvořily dva základní systémy. Již zmíněný náš zaaalský způsob ztvárnění dalo by se říci centrální, kdy je Ježíš ústředním bodem (postavou, světlem) betlému a my všichni k němu přicházíme (Německo, Rakousko, Čechy, Morava, Slovensko, Polsko). Druhý systém, který by se mohl nazvat středomořským (Itálie, Španělsko, Francie) - také je někdy nazýván veristickým - spočívá v tom, že se zobrazuje prostředí, v němž všichni každodenně žijeme, a někde stranou, jako jeden z nás, se Marii narodí dítěátko. A to lze pozorovat i v písních.

Zimní novoročí tedy trvá 2 měsíce a dělí se tři části: 1. příprava - Advent, 2. vlastní slavnost, Vánoce, 3. závěr (doznívání), Pohodí.

1. část vánočního cyklu je čtyři neděle trávající Advent. Časový rozsah tohoto přípravného období je mnohem delší než vlastní jádro slavnosti, to proto, že jakákoliv příprava, aby přinesla požadovaný výsledek, musí probíhat mnohem déle. Slovo Advent pochází z latinského *adventus*, což znamená *příchod*, rozumí se Spasitele. A zde je třeba zdůraznit, že se čeká na příchod spasitele v lidské podobě, protože Bůh je samozřejmě přítomen od počátku světa svou vlastní mocí, bez ohledu na přání člověka. Celé toto období má být touto naději a tímto očekáváním prostoupeno. Advent by měl být časem ticha, soustředění a skromosti. To ostře kontrastuje s naším současným chováním, plným zvuků, světla, nádhery, vloček a jiných vánočních rekvizit, jejichž doba má teprve přijít. Týká se to i hudby. Vánoční písně znějí všude, včetně škol, už od konce listopadu, a když konečně přijde onen kýžený čas, Narození, kdy mají zaznít, často je už z přesyrcení vůbec nevnímáme nebo si raději poslechme něco jiného. Opravdu je mnohdy těžké pocítit radost z vánočního písně, kterou již šest týdnů mnohokrát denně slycháme v každém obchodě, kam vstoupíme, na niž přijdeme ... Přitom je adventního repertoáru neřeberně množství a má stejnou hodnotu jako jako repertoár vánoční. Kultura přece není jen v tom, jít na "něco", "něco" poslouchat, "něco" někomu předvádět nebo zprostředkovat, ale také v pokorném dodržování určitého řádu vyváženého generacemi před námi. A nikdo zatím s ničím lepším nepříše.

[26]

KUKÁTKO 4/2002

Sem patří i zmínka o adventním věnci jakožto oběti světa. Jde vlastně o dokonalou přípravu, kdy postupným vysvěcením jednotlivých svíček (1 neděle - jedna svíce, 2. neděle 2 svíce, t.j. dohromady 3 svíce, 3. neděle další tři svíce, to je dohromady již šest svíček, a 4. neděle 4. svíce, což uzavírá celkový počet na 10 a číslo 10 je číslo naplněné a dokonalé (Aristotelés), neboť od jedničky projdeme k devíctce a opět se vracíme na počátek, což je princip uzavřeného kruhu, životního cyklu s narozením i smrtí a pod.

Názvy nedělí jsou dány podle čtyř mytologických věků (ale v opačném pořadí): neděle Železná, Bronzová, Stříbrná a nejlíže k Velké noci je Zlatá, protože s narozením Ježíška přichází nový zlatý věk.

Druhá část, Vánoce, trvá 12 dní. Od slunovratu 21. prosince do 2. ledna. Každý vánoční den (počítáno od soumraku do soumraku) symbolizuje jeden měsíc nového nadcházejícího roku. Na 4. vánoční den (v naší symbolice vlastně duben, tedy první jarní měsíc) byla přenesena slavnost Narození Ježíše Krista. Druhá velká slavnost je dnes nazývána podle papeže Silvestra, ale nemá s ním nic společného. Symbolizuje jedenáctý měsíc v roce, čili listopad, což byl dříve začátek nového cyklu, ale v keltském kalendáři.

Třetí část, dnes zapomenuté Pohodí, začíná v předvečer Tří králů (5. ledna) a trvá až do 2. února. Po velké slavnosti Zjevení a příchodu Tří králů končilo koledování a Hody (hod = čas) v klidu dozněly až do svátku Hromnic.

Bylo by dobré ještě připomenout, že svátky mají být především projevem nás dospělých. Děti se samozřejmě účastní, ale jako součást našeho života. Tím rozumíme, že vše v tomto čase bychom měli především "předvádět" my dospělí. Abychom dali svým dětem vzor obřadného chování při ústí, kdy budou "předvádět" oni samy, až dospějí a vše po nás převzou. Mikuláš přece musí být ústí a důstojný člověk, který má co sdělit, a ne drobné děcko třesoucí se třemou u dveří či přidržený vychytralce inkasující předem stanovenou sumu ...

Je škoda, že v dnešní době se hluboká a pevně provázaná symbolika vytratila z povědomí, uniká nám tak řada souvislostí, které provázejí náš život a mohou umožnit daleko hlubší prožití všech výjimečných chvil.

Přípravený cyklus kocertů by rád představil základní podoby celého období jako řetězec, který procházel časem, v němž jednotlivé části na sebe úzce navazovaly a tvořily uzavřený sled. Jak v oblasti vizuální, tak verbální. Betlém nestával v jedné podobě, ale den ode dne se proměňoval podle postupu liturgického roku a vždy v přímé souvislosti s textem Písma. V předvečer 1. neděle adventní hospodář zaklepal na truhlu, v níž byly figury betléma uloženy a zazpíval např. *Patříti vsítávejte, noviny dávajte* a celý nový liturgický cyklus se opět rozběhl. Na pelesti posteli se postavila konstrukce betlému (člověk, vlastně já - onen Kuba - t.j. váhavý spáček, se tedy přímo fyzicky účastním - přestože je vlastně zaspitím - situací, které nade mnou betlém uvádí), nanosil se mech, jímž se osadila krajina a rozběhla se neustálá proměna děju a postav. Betlémát zhotovil např. několik Marií a proměňoval je podle cyklu (klečící s knihami pro Zvěstování, těhotnou, s velikým břichem, pro scénu Hledání noclehu, adorující s ležícím Ježíškem v jeslích, tříkrálovou s Ježíškem na klíně, hromniční s Ježíškem na rukou, kdy jej předává Simeonovi atd.). A to se podobně týkalo všech postav, které se neustále proměňovaly. Vše je stejným způsobem představeno i v písňovém repertoáru starých kancionálů, sestavených v přísném řádu. Toto spojení se pokusíme předvést při koncertech na našem betlému, pro který jsme použili figuru pražského nákladatele W. Moraka (víme, že je vyvískl v letech 1830 - 1840).

Na závěr ještě poznámka: jako první postavil betlém r. 1223 sv. František z Assisi (1182 - 1226) v jeskyni v lese nedaleko vesnice Greccio v Umbrii. Jesle dal vystlat senem (seno či sláma je žlutá, čili zlatá, a symbolizovaly dřívějšímu člověku světlo. To znamená, že Bůh čili Ježíšek v seně neleží, ale vznášel se "na světlo", z něhož se zrodil a které symbolizuje). Vedle nich postavil vola a oslika a sloužil u nich stádrovečerní mši. Obřad byl posléze přenesen i do franšískanských kostelů a postupně promínil do celé církve. Do Čech přinesli tento zvyk Jezuité a první jesličky postavili v pražském Klementinu r. 1562. V našich krajích došlo k velkému obratu za josefinských reforem, kdy bylo přímo zakázáno stavět jesle v kostelích. Díky tomu si betlémy začali stavět lidé doma a vytvořila se bohatá tradice lidového betlémařství. Teprve postupem doby se betlémy vrátily zpět do kostelů, nestojí však již na hlavním

[27]

KUKÁTKO 4/2002

oltáři, ale někde stranou.

Abyste žlovek jakoukoli slavnost či obřad prožil naplno, musí být připraven, musí chtít, musí vědět a směřovat. To je všeobecně základní postoj duševního života. A k tomu chceme svým malým dílem přispět i my.

František Běhounek

***

INKOVÉ ANEB Z DOBRÍCHOVIC DO PUKAMARKY

23. 11. proběhla v sále dr. Fürstova beseda s promítáním diapozitivů o životě indiánů v Peru. PhDr. Olga Vilimková – roz. Svatošová vyprávěla o svých zkušenostech z r. 2001, kdy pracovala jako učitelka základní školy v horské indiánské vesničce Pukamarka. O životě indiánů budeme díky laskavosti dr. Vilimkové psát pravidelně. Protože se blíží vánoční svátky, povíme si dnes, jak slaví vánoce indiáni.

VÁNOCE U PERUÁNSKÝCH INDIÁNŮ

Pro bohaté či bohatší rodiny v peruánských městech jsou vánoce příjemným rodinným křesťanským svátkem, kdy se chodí na mši do kostela, doma se upraví Jesličky a děti dostávají dárky.

Jiná je ovšem situace u chudých indiánských dětí. Vánoce jsou svým způsobem nejsmutnějším dnem roku. Děti vědí, že se v ten den oslavuje narození Ježíše Krista a že jim děti dostávají dárky. Ony ale žádné dárky nedostávají. Ve městech se zavedla tradice, kdy některé podniky nebo instituce vaří pro děti na Štědrý den čokoládu a tu jim rozdávají. Děti to vědí, a tak se už od noci na daných místech shromažďují a "stojí frontu." Přijde výtoužený okamžik a začne se rozlévat čokoláda. Na všechny se ale nedostane, a tak se děti strkají a tlačí. Ty, na které nezbylo, potom pláčou.

V Pukamarce, v malé vesničce v Andách, kde jsem rok žila a pracovala jako učitelka, jsme o vánočních mluvili a já jsem dětem naznačila, že mohou zkusit napsat dopis Ježíškovi a přát si nějaký dárek. V hodině jsem rozdala papíry a vyběhla děti, ať píšou, že já dopisy pošlu. Děti sice nejdříve říkaly, že jim Ježíšek dárek nepřinese, ale pak začaly mít sladké tušení a radostně se pustily do dopisů.

Všechny holičky si přály panenku, kromě Virginie, která toužila po míči. Kluci váhali, jestli si mají napsat o auto, rozumí se silné nákladní Volvo nebo helikoptéru, kterou jsme znali z výletů a v které jsme také viděli přistát prezidenta republiky při kladení základního kamene k budoucímu letišti v blízkém Chimu. Onoho dne byly děti početné, že na vlastní oči spatřili prezidenta své země, nicméně, budíž jim to odpuštěno, hoši mluvili několik následujících dní jen o jeho helikoptéře. Byla jediným tématem našich svačin a její podoba v hračce byla jasným číslem jedna v dopisech Ježíškovi.

Zajímavý dopis napsal Edison, který si od Ježíška přál, aby byl chytřejší a aby mohl studovat. Ježíšek mu přinesl jiný dárek, nákladní auto, nicméně Edisonovo přání také splnil. Na Štědrý den mi poslal zprávu manželé z Prahy, že budou finančně přispívat na jeho studia. Edisonův osud je zajímavý: narodil se do nejchudší rodiny ve vesnici a jeho otec dal miminku jméno po slavném fyzikovi, neboť si přál, aby syn jednou mohl studovat.

Dojemný dopis napsal také Dino, který si nepřál nic, jen Ježíškovi děkoval za záchranu života dvou rybářů, s nimiž se nedávno převrhla loďka na jezete a kteří se neutopili. Ježíšek Dinovi nadědil rovněž nákladní auto a posléze také možnost studii na střední škole.

Otiskujeme dopis Davida:

Drahý Ježíšku, srdečně tě zdravím. Prosim tě, pošli mi hračku k vánocům, například auto, helikoptéru. Prosim tě s mnoha, ze strany Davida, díky. Čau.

Nakonec jsem Ježíška nezasloučila v dárcích já, jak jsem plánovala, ale rodina cuskenkých přátel. Vypracovali jsme seznam a podle něj na trhu nakoupili žádané dárky, zabalili je do vánočního papíru a já je nosila na etapy "potají" do Pukamarky.

"Co to máš v tom batohu?" vyzvídaly děti rozechvěle, když jsem přicházela po cestě, vedoucí od silnice z Cuska.

"Nic, jenom vzduch."

"Vzduch není skupensví pevného, ale plynného. Nezabírá prostor," poučují mě mi žáci. "Co tam je?"

"Kdo se moc ptá, bude brzo starý," opáčím nevyčehovně.

Děti si štěstí asně špitají a běží se podílit o novinu s kamarádkou. Poprvé v životě se těší na Vánoce (r. 2001).

O. Vilimková

Pozn.:

Dr. Olga Vilimková založila nadační fond INKA, který pomáhá nadaným indiánským dětem při vzdělání. Díky fondu je tak možné přispět na konkrétní nadání dítě a z příspěvku je hrazen zápis do školy, povinná školní uniforma, sportovní úbor, učebnice a další pomůcky a poplatky vyžadované školou během školního roku. Děti zapsané do školy mají bezplatnou zdravotní péči. Vyše ročního příspěvku činí: pro dítě na ZŠ 6.000,- Kč, pro dítě na SŠ 8.500,- Kč. Při výběru dětí fond spolupracuje s učiteli a radami příslušné obce. Je zajištěna i korespondence s vybraným dítětem, a to dvakrát do roka. O aktivitách fondu je možné se dočíst více např. na adrese <http://www.peru.cz/inka> nebo se dozvědět na adrese Nadačního fondu Inka, Komornická 7, Praha 6, tel. 224 345 498, 728 179 579 (O. Vil.).

Nechtěli by někdo z čtenářů Kukátka v tento vánoční čas věnovat dárek dětem ve vzdáleném Peru?

Redakce

SPORT

VOLEJBALOVÉ SOUTĚŽE V PLNÉM PROUDU

První volejbalová liga se přehoupala do druhé poloviny základní části, ve které dvanáct družstev bojuje o úcty ve finálové skupině. Z celkového počtu 22 zápasů, které budou sehrány do 14. prosince, jich naši k 12. listopadu sehráli už dvanáct (z toho osm vítězných) a po dvanáctém kole byli na 4. místě se ztrátou dvou bodů na družstva Opavy a Starého Města na 1. a 2. místě. Nejceněnějších bodů dosáhli v domácích utkáních "odvěkými" rivaly - Technikou Praha a Benátkami, nad nimiž naši zvítězili shodným poměrem 3:0; naproti tomu v utkání s dalším rivalem, s EGE Č. Budějovice, se porážka 0:3 na domácí palubovce nečekala.

V Českém poháru ukončili úspěšně putování našich mužů hráči extraligové Přibrami: v zajímavém utkání porazili naše borce v poměru 3:1.

O tom, že druhá liga je o něčem jiném než 1. třída oblastního přeboru, se právě přesvědčují naše ženy. Z deseti zápasů, které k 12. listopadu sehrály, zvítězily zatím jen dvakrát; částečně je to způsobeno tím, že hrály proti družstvům, která se ve 2. lize umísťují na předních místech: Teplice, Rokycany, Neratovice, Ústí n. Labem. Vzhledem k tomu, že utkání se slabšími soupeřkami je teprve čekají, je naděje, že si svou bilanci podstatně vylepší.

HgS

INZERCE

Ceny inzerce v Kukátku 2003:

Obvyklá je individuálně sjednaná smluvní cena. Není-li cena předem sjednána, účtuje se pro soukromé inzeráty do 20 slov 100 Kč, každé další slovo 5 Kč, podnikatelské inzeráty do 20 slov 200 Kč, každé další slovo 5 Kč, plošná reklama podle velikosti od 900 Kč.

Inzeráty je možné podávat na adresu redakce nebo na expozituru Union banky v Dobřichovicích.

Úhrada: v hotovosti nebo složenkou na účet 96400972/3400 (společnost s r.o. Dobřích), u plošných inzerátů fakturou.

KUKÁTKO 4/2002

[29]

KUKÁTKO 4/2002

[28]

NOVĚ OTEVŘENÁ PIZZERIE DOSTUPNÁ LOKALITOU I CENAMI

Pizzeria & Caffeteria

LA TERESIA

PRAVÁ ITALSKÁ PIZZA JIŽ OD KČ 63,-

ITALSKÉ TĚSTOVINY OD KČ 75,-

VELKÝ VÝBĚR ALKO I NEALKO NÁPOJŮ, TOČENÉ PIVO

POKRMY VÁM S SEBOU I ZABALÍME

Pizzeria & Caffeteria LA TERESIA

Otevřeno denně: 10:00 - 0:00 h

Palackého náměstí 951, 252 29 Dobříchovice

Objednávky a rezervace: 737 507 364, 723 698 065

SPORTOVNÍ CENTRUM
OLYMPIA WELLNESS VŠENORY
U nás vše pod jednou střechou !!!

Chcete si zajít s přáteli na dobrou večeři
a pobavit se na bowlingu ? Nestačili jste
ještě koupit vánoční dárky?

Zveme vás na návštěvu do Olympia Wellness. Za velmi
příznivé ceny nakoupíte dárky v naší sportovní prodejně.

Nebojte se a přijed'te k nám! Nebude to ztracený čas!!

SILVESTR 2002 V OLYMPII OD 1.1. 2002 nabízíme do

- rautový stůl, menu
  - diskotéka
  - bowlingový turnaj
  - erotický program
  - půlnoční ohňostroj
  - bohemia sekt 0,4
- cena pro 1 osobu : 1110,- Kč

**dlouhodobého pronájmu
AEROBICOVÝ SÁL**

a místnost 20 m²

Sál má plochu 70 m², je vybaven
plovoucí podlahou, zrcadly,
klimatizací a hudební aparaturou.

Více informací na internetových
stránkách OW nebo telefonicky
u p. Radky Chladové.

informace a prodej vstupenek
v provozním oddělení OW

Otevírací doba fitness Otevírací doba restaurace – bowling
po – ne 9.00 – 22.00 po – pá od 15.00, so – ne od 12.00

**SPORTOVNÍ CENTRUM OLYMPIA WELLNESS,
K. Mašity 409, Všenory, tel.: 257 711 071, 257 710 249,
777 938 809, e-mail: olympia@login.cz, <http://www.olympwel.cz>**